

w Bielsku-Białej

I/2022

m a g a z y n s a m o r z ą d o w y

W NUMERZE:

**UCHWAŁY RM
I KOMENTARZ
PREZYDENTA
MIASTA**

– str. 2-4

**ZASŁUŻYLI
NA IKARY**

– str. 6-8

**TRZY WARIANTY
MIEJSKIEGO
WOONERFU**

– str. 10-11

**TAKI FILM MUSI
BYĆ KRĘCONY
W ŁADNYCH
MIEJSCACH**

– str. 20-21

Koncert GraMY doBBro
dla Ukrainy
fot. Lucek Cykarski

Przewodnicząca RM Dorota Piegzik-Izydorczyk

Przewodniczący Rady Miejskiej Bielska-Białej Janusz Okrzesik zrezygnował z funkcji. Radzie przewodniczy teraz dotychczasowa wiceprzewodnicząca RM Dorota Piegzik-Izydorczyk – pierwsza kobieta w historii bielskiego samorządu na tym stanowisku.

Na sesji 24 marca miał zostać złożony wniosek o odwołanie dotychczasowego przewodniczącego Janusza Okrzesika. Jednak do wprowadzenia i procedowania tej uchwały nie doszło, gdyż przewodniczący sam podał się do dymisji. Po jej przyjęciu rada podjęła procedurę wyboru nowego szefa RM. Radny Krzysztof Jazowy z Klubu Radnych Jarosława Klimaszew-

skiego na stanowisko przewodniczącego Rady Miejskiej zgłosił Dorotę Piegzik-Izydorczyk, a w imieniu klubu radnych Prawa i Sprawiedliwości radny Edward Kołek zaproponował Konrada Łosia. Niezależni.BB nie wystawili swojego kandydata. Do komisji skrutacyjnej i przeprowadzenia wyborów wybrani zostali radni: Urszula Szabla, Janusz Buzek i Tomasz Wawak. W tajnym głosowaniu na Dorotę Piegzik-Izydorczyk oddano 13 głosów za i 11 przeciw, Konrad Łoś uzyskał 11 głosów za i 13 przeciw. Nowa przewodnicząca RM zaprosiła wszystkie kluby radnych do współpracy i zapowiedziała, że jej drzwi są dla wszystkich otwarte. Jack

UCHWAŁY RADY MIEJSKIEJ PODJĘTE W PIERWSZYM KWARTALE BR.

Podczas czterech sesji – 20 stycznia, 17 lutego, 3 marca i 23 marca – Rada Miejska Bielska-Białej podjęła w sumie 74 uchwały.

Sesja 20 stycznia:

1. XL/940/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XXXIX/913/2021 z 21 grudnia 2021 r. – *Wieloletniej prognozy finansowej miasta Bielska-Białej*;
2. XL/941/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XXXIX/914/2021 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z 21 grudnia 2021 roku – *Uchwała budżetowa miasta Bielska-Białej na 2022 rok*;
3. XL/942/2022, w sprawie przyjęcia Programu ochrony środowiska dla miasta Bielska-Białej na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko;
4. XL/943/2022, zmieniająca uchwałę w sprawie Budżetu Obywatelskiego Bielska-Białej;
5. XL/944/2022, w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody śląskiego nr NPII.4131.1.1227.2021 z 23 grudnia 2021 r.;
6. XL/945/2022, w sprawie nadania rondu w Bielsku-Białej imienia Bronisława Kokotki;
7. XL/946/2022, w sprawie przyjęcia regulaminów korzystania z placów zabaw, siłowni plenerowych i stref do ćwiczeń kalistenicznych, boisk oraz ścieżek przyrodniczych zlokalizowanych na terenie miasta Bielska-Białej;
8. XL/947/2022, w sprawie ustale-

nia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej przy ul. Cieszyńskiej w Bielsku-Białej;

9. XL/948/2022, w sprawie uchylecia uchwał Rady Miejskiej w Bielsku-Białej w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż lokali mieszkalnych w drodze przetargów;

10. XL/949/2022, w sprawie wyrażenia zgody na nabycie na rzecz gminy Bielsko-Biala udziału wynoszącego 1/2 części w nieruchomości ozn. jako działka 667/6 o pow. 772 m², obręb Wapienica zabudowanej budynkiem przy ul. Międzyrzeczkiej 33;

11. XL/950/2022, w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż lokalu użytkowego nr 11 stanowiącego własność gminy Bielsko-Biala w budynku położonym przy ul. Ratuszowej 3 wraz z udziałem 81/1000 w częściach wspólnych budynku i urządzeń oraz w prawie własności gruntu ozn. jako działki 207/5 i 815, obręb Biała Miasto, na rzecz najemców.

12. XL/951/2022, w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości zabudowanej jednolokalowym budynkiem użytkowym przy ul. Stefana Grota Roweckiego 32 ozn. jako działka 98/8, obręb Dolne Przedmieście 82, obj. kw BB1B/00061732/2 stanowiącej własność gminy Bielsko-Biala na rzecz najemcy;

13. XL/952/2022, w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż niezabudowanej nieruchomości stanowiącej własność gminy Bielsko-Biala, oznaczonej jako działka 118/402, położonej w Bielsku-Białej przy ul. Żywieckiej, obręb Mikuszowice Krakowskie;

14. XL/953/2022, w sprawie rozpatrzenia skargi Pana K.K. na Prezydenta miasta z powodu niekompetencji podległego mu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, który mylnie i błędnie stosuje procedury administracyjne;

15. XL/954/2022, w sprawie rozpatrzenia skargi pani A.B. na Prezydenta

Miasta z powodu niekompetencji podległego mu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, który mylnie i błędnie stosuje procedury administracyjne.

Sesja 17 lutego:

16. XL/955/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XXIX/913/2021 z 21 grudnia 2021 r. – *Wieloletniej prognozy finansowej miasta Bielska-Białej*;

17. XL/956/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XXIX/914/2021 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z 21 grudnia 2021 roku – *Uchwała budżetowa miasta Bielska-Białej na 2022 rok*;

18. XL/957/2022, w sprawie uczczenia Jubileuszu 50-lecia powstania IV Liceum Ogólnokształcącego im. KEN w Bielsku-Białej;

19. XL/958/2022, w sprawie odmówienia wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym Rady Miejskiej;

20. XL/959/2022, w sprawie przyjęcia apelu domagającego się zawetowania tzw. ustawy lex Czarnek;

21. XL/960/2022, w sprawie terminu pierwszych wyborów do Młodzieżowej Rady Miasta oraz zmiany uchwały nr XXXVIII/909/2021 Rady Miejskiej z 9 grudnia 2021 r. zmieniającej uchwałę w sprawie powołania Młodzieżowej Rady Miasta Bielska-Białej i nadania jej statutu;

22. XL/961/2022, w sprawie udzielenia dotacji celowej współwłaścicielom nieruchomości położonej w Bielsku-Białej przy pl. Wolności 5 na wykonanie remontu konserwatorskiego elewacji frontowej i dachu kamienicy posadowionej na tej nieruchomości;

23. XL/962/2022, w sprawie udzielenia dotacji celowej współwłaścicielom nieruchomości – osobom fizycznym, położonej przy ul. Ratuszowej 2 na wykonanie remontu konserwatorskiego elewacji, sieni i klatki schodowej oraz izolacji ścian fundamentowych kamieni-

cy posadowionej na tej nieruchomości;

24. XL/963/2022, w sprawie udzielenia dotacji celowej współwłaścicielom nieruchomości – osobom fizycznym, położonej w Bielsku-Białej przy ul. Zamkowej 8 na wykonanie remontu konserwatorskiego elewacji, sieni i klatki schodowej oraz izolacji ścian fundamentowych kamienicy posadowionej na tej nieruchomości;

25. XL/964/2022, w sprawie udzielenia dotacji celowej na wykonanie remontu dachu polegającego na wymianie pokrycia i ociepleniu poddasza budynku oświatowego – Dawnej Szkoły Żeńskiej w Bielsku-Białej przy pl. Marcina Lutra 7, dla Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Bielsku;

26. XL/965/2022, w sprawie udzielenia dotacji celowej na wykonanie remontu konserwatorskiego elewacji budynków plebanii przy pl. św. Mikołaja 15 i 16 dla Parafii Rzymskokatolickiej św. Mikołaja w Bielsku-Białej;

27. XL/966/2022, w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie nadania statutu Bielskiemu Centrum Kultury w Bielsku-Białej, Galerii Bielskiej BWA w Bielsku-Białej, Książnicy Beskidzkiej w Bielsku-Białej, Miejskiemu Domowi Kultury w Bielsku-Białej, Teatrowi Lalek Baniałuka im. Jerzego Zitzmana w Bielsku-Białej, Teatrowi Polskiemu w Bielsku-Białej;

28. XL/967/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XXI/502/2020 w sprawie przyjęcia regulaminu naboru oraz realizacji projektu grantowego pn. *Odnawialne źródła energii dla mieszkańców Bielska-Białej*;

29. XL/968/2022, w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż niezabudowanej nieruchomości stanowiącej własność gminy Bielsko-Biala, oznaczonej jako dz. 703/8, położonej w Bielsku-Białej w rejonie ul. Dzwonkowej, obręb Międzyrzecze Górne;

ciąg dalszy na str. 4

POMAGAMY I NIE ZMIENIAMY KURSU

Działania pomocowe

Ogromna tragedia rozgrywająca się w Ukrainie zaatakowanej przez Rosję zdominowała nasze myśli i przedsięwzięcia. Pomoc uciekającym przed wojną uchodźcom z Ukrainy stała się dominantą ostatnich tygodni. Od razu przystąpiliśmy do działań wraz z Ośrodkiem Integracji Obcokrajowców myBB, który stworzyliśmy wcześniej wraz z Towarzystwem Przyjaciół Bielska-Białej i Podbeskidzia, jako odpowiedź na prośby przedsiębiorców przyjmujących pracowników z zagranicy. Przybywający do Bielska-Białej uchodźcy zamieszkali w wielu prywatnych kwaterach, w naszym nieocenionym w kryzysowych sytuacjach Podbeskidzkim Ośrodku Interwencji Kryzysowej, w budynku Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej przy ul. Filarowej, w ośrodku prowadzonym w Wapienicy przez Instytut Terapii i Usług Społecznych oraz w innych miejscach.

Zajęliśmy się gromadzeniem żywności, ubrań i innych przedmiotów potrzebnych uchodźcom. Jak zwykle, mogliśmy liczyć na wielką ofiarność bielszczan, którzy przekazywanymi rzeczami i artykułami kupionymi ze wpłat pieniężnych na specjalne miejskie konto zapełnili punkt zbiórki i wydawania darów w uruchomionym przez nas dawnym Tesco przy ulicy Warszawskiej. Bardzo serdecznie wszystkim dziękuję za ten bezprecedensowy zryw ludzi dobrego serca. Wiele z darów trafiło transportami bezpośrednio do ogarniętej wojną Ukrainy, także do naszego partnerskiego miasta Berdiańska, które poprosiło nas o pomoc. Serca dla cierpiącej Ukrainy otworzyli także nasi partnerzy zagraniczni – Wolfsburg przywiózł do nas kilka samochodów darów. Besançon we Francji w ramach inicjatywy obywatelskiej wysłało pomoc humanitarną bezpośrednio na granicę polsko-ukraińską w pierwszych tygodniach wojny.

W centrum Organizacji Pozarządowych uruchomiliśmy punkt informacyjny dla uchodźców z Ukrainy, gdzie także w języku ukraińskim mogą oni dowiedzieć się o możliwościach pomocy dla nich. Tam oraz w Wydziale Spraw Obywatelskich i Przedsiębiorczości Urzędu Miejskiego w Bielsku-Białej i przez moment w dawnym Tesco wydawane były uchodźcom numery PESEL, dzięki którym mogą oni otrzymać pomoc z ZUS czy skorzystać z usług placówek medycznych. Przygotowaliśmy także specjalną ulotkę w języku ukraińskim ze wszystkimi najważniejszymi dla uchodźców informacjami, która kolportowana jest w UM oraz w miejscach, dokąd trafiają uchodźcy z Ukrainy. Do końca kwietnia mogą oni też korzystać za darmo z komunikacji miejskiej.

Solidaryzujemy się mocno z cierpiącym narodem ukraińskim i pomagamy, jak możemy, wiedząc, że to działanie nie na kilka tygodni czy miesięcy, ale na znacznie dłużej. Jednym z przejawów tej solidarności – w wymiarze artystycznym – był koncert przygotowany 6 marca w Bielskim Centrum Kultury im. Marii Koterbskiej. Pod hasłem *GraMy doBBro dla Ukrainy* wystąpiło w nim ponad 120 artystów, zbierano rzeczy dla uchodźców, sprzedawano T-shirty, z których dochód trafił do potrzebujących wsparcia Ukraińców.

Inwestycje i projekty

Mimo trudnej sytuacji budżetowej miasta – na którą złożyły się skutki decyzji władz centralnych obniżających dochody samorządów przy jednoczesnym dociążeniu ich nowymi zadaniami, efekty pandemicznych ograniczeń i teraz jeszcze konsekwencje agresji Rosji w Ukrainie – staramy się nie zmieniać proinwestycyjnego kursu Bielska-Białej. Realizujemy już rozpoczęte inwestycje – remont alei Armii Krajowej pod Szynielnią, gruntowną przebudowę placu Wojska Polskiego i Przedszkola nr 4 przy ul. Kazimierza Wielkiego czy budowę ulicy Łowieckiej w Kamienicy; ale przystępujemy także do nowych przedsięwzięć. Trwają intensywne przygotowania do modernizacji kolejnego odcinka ulicy Warszawskiej, szukamy zewnętrznych źródeł finansowania dla tej arterii komunikacyjnej. Nieustannie staramy się modernizować też istniejącą już infrastrukturę drogową w mieście. Doświetlamy przejścia dla pieszych, specjalne oprawy poprawiające widoczność zainstalowano już w ponad 110 punktach miasta. Rozbudowujemy ciągle Inteligentny System Transportowy, włączając do niego kolejne trasy.

Wkrótce odmienione zostaną zupełnie dwa popularne parki w centrum – Park Włókniarzy i park za Ratuszem. Budujemy także kolejne nowe przedszkole – w mocno rozwijającym się Hałcnowie, przy ulicach Janowickiej i Jakuba Jasińskiego. Udało się także wygospodarować fundusze na modernizację tak popularnego wśród bielszczan kąpieliska Panorama, które w przyszłym sezonie letnim zaprosi już do korzystania z nowoczesnych urządzeń sportowo-rekreacyjnych.

Wspomagamy właścicieli prywatnych kamienic w remontach dachów i elewacji, żeby przyspieszyć odnawianie zabytkowej substancji miasta. Miejskie dofinansowanie zyskały remonty kamienic przy ul. Zamkowej 8, Ratuszowej 2 i placu Wolności 5, a także odnowa budynku dawnej szkoły żeńskiej przy placu Marcina Lutra 7 oraz plebanii przy pl. św. Mikołaja 15 i 16.

Udało się nam uzyskać ponad 3 miliony złotych z pieniędzy Unii Europejskiej na kontynuację tak ważnego dla miasta programu likwidacji niskiej emisji – wymiany starych pieców na paliwa stałe i zastąpienia ich ekologicznymi źródłami ciepła. Ze środków UE sfinansowana zostanie także modernizacja trzech kolejnych kamienic w centrum miasta – przy ul. Komorowickiej 10 i Jana Sobieskiego 25 oraz 25A.

Po ubiegłorocznym oddaniu do użytku nowego pawilonu Beskidzkiego Centrum Onkologii – Szpitala Miejskiego, z nowoczesnym wyposażeniem, doposażamy ten szpital w kolejne urządzenia. W Zakładzie Medycyny Nuklearnej zainstalowany został aparat służący do diagnozowania wszystkich, dosłownie wszystkich, wewnętrznych struktur w organizmie człowieka pod kątem różnych chorób i nieprawidłowości w funkcjonowaniu. Urządzenie warte klika milionów złotych zostało zakupione przy wsparciu funduszy unijnych. Warto też wspomnieć, że doceniając profesjonalizm BCO, Śląski Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia w Katowicach powierzył naszemu szpitalowi zadania kompleksowego leczenia cho-

komentarz prezydenta Bielska-Białej Jarosława Klimaszewskiego

rych z rakiem piersi oraz z nowotworami jelita grubego. BCO włączyło się również w bardzo nowoczesny projekt badawczo-rozwojowy dotyczący wczesnego wykrywania nowotworów z zaawansowanego badania krwi metodą płynnej biopsji.

Zakończyliśmy niedawno realizację ważnego dla inwestorów i mieszkańców projektu *Podniesienie jakości, dostępności oraz zwiększenie wykorzystania administracyjnych zasobów mapowych subregionu południowego województwa śląskiego*. Powstałe w jego ramach rozwiązania teleinformatyczne pozwalają na załatwienie wielu spraw o charakterze geodezyjnym bez wychodzenia z domu i otrzymanie zamówionych materiałów elektronicznie. Projekt został przygotowany i zrealizowany w partnerstwie siedmiu samorządów: powiatu bielskiego – lidera, miasta Bielsko-Biala, powiatu cieszyńskiego, miasta Cieszyn, miasta Czerwicy-Dziedzice, powiatu żywieckiego oraz województwa śląskiego. Był współfinansowany ze środków UE.

Kultura

Po trudnym pandemicznym czasie powracamy powoli do tradycyjnych terminów wielu miejskich imprez. I tak na początku roku miałem przyjemność nagrodzić Ikarami 2021 wybitnych artystów. Nagrodę Prezydenta Miasta Bielska-Białej w Dziedzinie Kultury i Sztuki za szczególne osiągnięcie w roku 2021 otrzymał Matusz Dubiel, niezwykle zdolny młody pianista, uczeń bielskiego Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych. Ikara 2021 za wybitną dotychczasową działalność odebrał kierownik Galerii Sztuki Regionalnego Ośrodka Kultury, propagator tradycji i dziedzictwa kulturowego regionu Zbigniew Micherdziński. Specjalny Ikar 2021 powędrował do rąk Andrzeja Orzechowskiego – scenarzysty i reżysera, byłego dyrektora Studia Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej.

W styczniu minął rok od śmierci wielkiej damy polskiej piosenki i kochającej swoje miasto bielszczanki – Marii Koterbskiej. W pierwszą rocznicę nadania przez Radę Miejską Bielskiemu Centrum Kultury imienia Marii Koterbskiej, BCK przygotowało koncert, w którym pięć największych śpiewających gwiazd polskiego jazzu – Grażyna Auguścik, Dorota Miśkiewicz, Anna Serafińska, Monika Borzym i Beata Przybytek – wystąpiło w programie *Tribute to Maria Koterbska*. Ten koncert oraz kolejny, zrealizowany przez artystów Teatru Polskiego pt. *Karuzela pani Marii*, pokazują, że z biegiem lat dobra muzyka i niebanalne teksty piosenek M. Koterbskiej nic nie tracą ze swojej urody, a nowe muzyczne odczytanie dodaje im tylko atrakcyjności. Twórczość i osobę znamienitej bielszczanki docenił również Wrocław, nazywając jeden z nowych niebieskich tramwajów *Maria Koterbska*. oprac. wag

MIASTO

UCHWAŁY RADY MIEJSKIEJ PODJĘTE W PIERWSZYM KWARTALE BR.

– dokończenie ze str. 2

30. XLI/969/2022, w sprawie wyrażenia zgody na wydzierżawienie lub wynajęcie na czas nieoznaczony oraz odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umów dzierżawy lub najmu nieruchomości zarządzanych przez Zakład Gospodarki Mieszkaniowej stanowiących własność gminy Bielsko-Biała lub miasta Bielsko-Biała na prawach powiatu;

31. XLI/970/2022, w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości stanowiącej własność gminy Bielsko-Biała oznaczonej jako dz. 941, obj. KW BB1B/00096107/6, obręb Biała Miasto, zabudowanej budynkiem oznaczonym numerem porządkowym 5 przy ul. Łukowej;

32. XLI/971/2022, w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wprowadzającego zakaz zabudowy, w celu ochrony terenu zieleni w rejonie potoku Krzywa w Bielsku-Białej, na wschód od drogi ekspresowej S-69 i na północ od torów kolejowych – w zakresie zmiany sposobu odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz oczyszczonych ścieków.

33. XLI/972/2022, w sprawie pozo-stawienia bez rozpatrzenia petycji dotyczącej wydania zakazów stosowania maseczek ochronnych, kwarantann i izolacji medycznej oraz stosowania szczepionek mRNA;

34. XLI/973/2022, w sprawie wysokości ekwiwalentu pieniężnego dla strażaków ratowników Ochotniczych Straży Pożarnych, którzy uczestniczyli w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu organizowanym przez Państwową Straż Pożarną, gminę i inne uprawnione podmioty.

Sesja 3 marca:

35. XLII/974/2022, w sprawie wyrażenia solidarności z Narodem Ukraińskim.

36. XLII/975/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XXXIX/913/2021 z 21 grudnia 2021 r. – *Wieloletniej prognozy finansowej miasta Bielska-Białej*;

37. XLII/976/2022, w sprawie zmian budżetu miasta Bielska-Białej na 2022 rok.

Sesja 24 marca:

38. XLIII/977/2022, w sprawie przyjęcia rezygnacji z funkcji Przewodniczącego Rady Miejskiej Bielska-Białej;

39. XLIII/978/2022, w sprawie wyrażenia uznania mieszkańcom Bielska-Białej zaangażowanym w pomoc dla Ukrainy;

40. XLIII/979/2022, w sprawie uczczenia jubileuszu 120-lecia powstania Domu Polskiego;

41. XLIII/980/2022, w sprawie wyboru Przewodniczącego Rady Miejskiej Bielska-Białej;

42. XLIII/981/2022, w sprawie uczczenia jubileuszu 100-lecia powstania BKS Stal Bielsko-Biała;

43. XLIII/982/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XXXIX/913/2021 z 21 grudnia 2021 r. – *Wieloletniej prognozy finansowej miasta Bielska-Białej*;

44. XLIII/983/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XXXIX/914/2021 z 21 grudnia 2021 roku – *Uchwała budżetowa miasta Bielska-Białej na 2022 rok*;

45. XLIII/984/2022, w sprawie trybu prac nad projektem uchwały budżetowej miasta Bielska-Białej,

46. XLIII/985/2022, w sprawie przeprowadzania konsultacji społecznych w formie budżetu obywatelskiego w zakresie projektów przewidzianych do realizacji w 2024 r.;

47. XLIII/986/2022, w sprawie zawieszenia konsultacji społecznych w formie budżetu obywatelskiego w zakresie projektów przewidzianych do realizacji w 2023 r.;

48. XLIII/987/2022, w sprawie przyjęcia informacji Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Bielsku-Białej o stanie bezpieczeństwa i ochrony przeciwpożarowej oraz o zagrożeniach pożarowych miasta Bielska-Białej za 2021 rok;

49. XLIII/988/2022, w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komendanta Miejskiego Policji w Bielsku-Białej oraz informacji o stanie porządku i bezpieczeństwa publicznego na terenie miasta Bielska-Białej i powiatu bielskiego w 2021 roku;

50. XLIII/989/2022, w sprawie zmiany uchwały nr LX/1905/2006 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z 27 czerwca 2006 r. w sprawie utworzenia zespołu i placówek pod nazwą Zespół Szkół i Placówek Oświatowych;

51. XLIII/990/2022, w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy uzdolnionym dzieciom i młodzieży w ramach *Lokalnego Programu Wspierania Edukacji Uzdolnionych Dzieci i Młodzieży pobierającej naukę na terenie miasta Bielska-Białej*;

52. XLIII/991/2022, w sprawie *Gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz*

przeciwdziałania narkomanii dla Bielska-Białej na lata 2022-2023;

53. XLIII/992/2022, zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych funkcjonujących na terenie miasta Bielska-Białej, na 2022 rok;

54. XLIII/993/2022, w sprawie przyjęcia rocznego sprawozdania z realizacji zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w 2021 roku;

55. XLIII/994/2022, w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu na rzecz Osób Starszych do 2030 roku;

56. XLIII/995/2022, w sprawie przyjęcia do realizacji przez miasto Bielsko-Biała Programu Korpusu Wsparcia Seniora na rok 2022;

57. XLIII/996/2022, w sprawie określenia zadań na rzecz osób niepełnosprawnych, finansowanych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, na rok 2022.

58. XLIII/997/2022, w sprawie przyjęcia Miejskiego Programu Działań na Rzecz Osób Niepełnosprawnych do 2030 roku;

59. XLIII/998/2022, zmieniającej Uchwałę w sprawie ustalenia wysokości opłat za pobyt dziecka w Żłobku Miejskim w Bielsku-Białej;

60. XLIII/999/2022, w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Bielsko-Biała Komorowice;

61. XLIII/1000/2022, w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Bielsko-Biała Wapienica;

62. XLIII/1001/2022, w sprawie zasad przyznawania dotacji na Program *Zielona energia dla miasta Bielska-Białej* na terenie miasta Bielska-Białej;

63. XLIII/1002/2022, w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie miasta Bielska-Białej na 2022 r.;

64. XLIII/1003/2022, w sprawie wyrażenia zgody na umorzenie należności cywilnoprawnych;

65. XLIII/1004/2022, w sprawie wyrażenia zgody na rozłożenie na raty należności cywilnoprawnych;

66. XLIII/1005/2022, w sprawie wyrażenia zgody na oddanie w dzierżawę nieruchomości stanowiących własność gminy Bielsko-Biała na czas oznaczony oraz odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umowy.

67. XLIII/1006/2022, w sprawie wyrażenia zgody na oddanie w dzierżawę części nieruchomości stanowiących własność gminy Bielsko-Biała na czas nieoznaczony oraz odstąpienie od ob-

wiązku przetargowego trybu zawarcia tych umów;

68. XLIII/1007/2022, w sprawie wyrażenia zgody na oddanie w dzierżawę części nieruchomości stanowiących własność gminy Bielsko-Biała i miasta Bielska-Białej na prawach powiatu na czas nieoznaczony oraz odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia tych umów;

69. XLIII/1008/2022, w sprawie wyrażenia zgody na nabycie na rzecz gminy Bielsko-Biała niezabudowanej nieruchomości ozn. jako działka nr 205/32 obręb Aleksandrowice;

70. XLIII/1009/2022, w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości stanowiącej własność gminy Bielsko-Biała oznaczonej jako dz. 23/1 obj. KW BB1B/00062649/0 oraz dz. 250/1 i dz. 251/1 obj. KW BB1B/00068082/9, obręb Bielsko Miasto, zabudowanej budynkiem oznaczonym numerem porządkowym 3 przy ul. Piwowskiej oraz 4 przy ul. św. Trójcy;

71. XLIII/1010/2022, w sprawie uchylenia uchwały nr XV/345/2020 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z 28 stycznia 2020 r. w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umowy dzierżawy części niezabudowanej nieruchomości stanowiącej własność gminy Bielsko-Biała, oznaczonej jako dz. 159/5, położonej przy ul. Cieszyńskiej obręb Wapienica oraz uchwały nr XX/483/2020 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z 23 czerwca 2020 r. w sprawie wyrażenia zgody na wydzierżawienie przez gminę Bielsko-Biała części nieruchomości oznaczonej jako dz. 159/5 obręb Wapienica, położonej przy ul. Cieszyńskiej w Bielsku-Białej;

72. XLIII/1011/2022, w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w Wapienicy, pomiędzy ulicą Bohaterów Monte Cassino, ulicą Alabastrową, linią kolejową relacji Bielsko-Biała – Cieszyń, a ulicą Lajkonika, w obrębach Wapienica i Międzyrzecze Górne;

73. XLIII/1012/2022, w sprawie pozo-stawienia bez rozpatrzenia petycji dotyczącej nadania parkowi przy ul. św. Jana Chrzyciela imienia Romana Dmowskiego.

74. XLIII/1013/2022, w sprawie zmiany uchwały nr XI/217/2019 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z 24 września 2019 r. w sprawie *Statutu miasta Bielska-Białej*.

oprac. Jack

MIASTO

Pomoc miasta Bielska-Białej i bielszczan dla walczącej Ukrainy i szukających u nas schronienia obywateli ukraińskiego państwa ma różne oblicza. To liczne działania koordynowane przez miasto, ale także inicjatywy bielskich instytucji i organizacji, wielka ofiarność i gościnność bielszczan, ogromne zaangażowanie wolontariuszy. Solidarność z Ukrainą deklarują naturalnie także artyści. 6 marca w Bielskim Centrum Kultury im. Marii Koterbskiej odbył się specjalny koncert z cyklu *GraMY doBBro*, który wypełniły utwory o wolności i solidarności. Wystąpiło w nim ponad 120 artystów.

Mirosław i Magda Czyżykiewicz

Anna Guzik

Nazar Tatsyshyn

GRALIŚMY DOBBRO DLA UKRAINY

10 stycznia w Teatrze Polskim odbyła się gala wręczenia nagród Prezydenta Miasta Bielska-Białej w Dziedzinie Kultury i Sztuki Ikar 2021. Uroczystość po pandemicznych zawirowaniach powróciła do swojej tradycyjnej daty na początku roku i miała też noworoczny charakter. Uświetniły ją piosenki z koncertu *Karuzela pani Marii*.

Przebojem Marii Koterbskiej (której piosenki wypełniały ten koncert będący wcześniej jedną z największych atrakcji Dni Bielska Białej 2021) – *Bo mój chłopak piłkę kopie* – rozpoczęły galę Ikarów trzy aktorki Teatru Polskiego: Anna Guzik-Tylka, Marta Gzowska-Sawicka i Wiktoria Węgrzyn-Lichosyt, wyglądające jak prawdziwe Wags – Wives and Girlfriends – towarzyszki życia topowych piłkarzy.

– Niech państwa nie zmyli ta piosenka, dziś nie wręczamy nagród sportowych – zapewniała Wiktoria Węgrzyn-Lichosyt, która wraz z koleżankami poprowadziła ikarową uroczystość przeplatana piosenkami wykonywanymi z towarzyszeniem Bielskiej Orkiestry Kameralnej pod dyktando Jacka Obstarczyka oraz rozmowami o wydarzeniach w kulturze w Bielsku-Białej w minionym roku.

ZASŁUŻYLI NA IKARA

DOBRODZIEJAMI KULTURY 2021 ZOSTALI:

AQUA S.A. w Bielsku-Białej

Firma od wielu lat wspiera finansowo organizację miejskich imprez kulturalnych. W ubiegłym roku była głównym sponsorem obchodów święta miasta w jubileuszowym roku 70-lecia połączenia Bielska i Białej w jeden organizm miejski. Niezwykle dziesięciodniowe święto miasta obfitowało w różnorodne wydarzenia odbywające się w wielu przestrzeniach miasta i spotkało się z bardzo gorącym przyjęciem odbiorców. Firma wsparła także finansowo organizację 19. Jesieni Jazdowej im. Tomasz Stańko w Bielsku-Białej oraz przygotowanie *Świąt na Starówce*, których gwiazdą był Dawid Kwiatkowski.

PREZERO Bielsko-Biała S.A.

W ubiegłym roku firma była głównym sponsorem *UrBBan Fusion. Art & Fashion Festival* – pierwszego festiwalu sztuki i mody w Bielsku-Białej. Podczas festiwalu, którego dyrektorem artystycznym była uznana w świecie projektantka – Natasha Pavluchenko, odbyły się wspaniałe pokazy mody, performance, wystawy fotograficzne, pokazy filmowe oraz konkurs skierowany do młodych adeptów świata mody. Było to niezwykle wydarzenie, które odbiło się szerokim echem w świecie mody.

DYPLOMY HONOROWE OTRZYMALI: ZESPÓŁ TANECZNY STOKROTKI

Są jednym z najdłużej działających zespołów w Bielsku-Białej. Jego założycielką była Barbara Wyrozubska-Kaczyńska, następnie prowadziła go Stanisława Grzybowska, a na początku lat 80. Stokrotki sta-

ły się zespołem piosenki i ruchu, przygotowując programy z wyjątkową choreografią Bożeny Bieńczyk. Obecnie zespół pracuje pod opieką Aliny Jureczko i Mirosławy Chmiel-Ostrowskiej. Wysoki poziom artystyczny, zróżnicowany repertuar i taneczna pasja zespołu sprawiają, że jego występy cieszą się sympatią publiczności oraz uznaniem jurorów konkursów, co potwierdzają zdobyte przez niego nagrody i wyróżnienia. W minionym roku Stokrotki obchodziły jubileusz 60-lecia istnienia.

DOROTA WIEWIÓRA

Przewodnicząca zarządu Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Bielsku-Białej. Członek Zarządu Fundacji Centrum Żydowskie w Oświęcimiu i Międzynarodowego Domu Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu. W swojej pracy koncentruje się na zachowaniu dziedzictwa kulturalnego i materialnego Żydów z Bielska-Białej i okolic, a także propagowaniu wielokulturowości naszego miasta. Odnaczona Brązową Odznaką Zasłużony Działacz Kultury oraz Brązowym Krzyżem Zasługi. W 2021 r. świętowała 30-lecie pracy na rzecz Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Bielsku-Białej.

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNO-SPOŁECZNY Akademii Techniczno-Humanistycznej

Powstał w 2001 roku i konsekwentnie budował swoją pozycję naukową, co zaowocowało uzyskaniem prawa doktoryzowania w zakresie literaturoznawstwa. Od 2003 roku wydaje periodyk *Świat i słowo*, w którym publikuje teksty naukowe prezentujące wybrane tematy z zakresu kulturoznawstwa, literatury i filozofii. Działa przy nim prężnie Galeria Akademicka ATH prezentująca zarówno prace studentów, absolwentów uczelni, jak i dorobek uznanych artystów. Wydział opubliko-

wał wiele interesujących pozycji związanych z historią i kulturą. Jest organizatorem wielu konferencji i sesji naukowych, spośród których na szczególną uwagę zasługuje interdyscyplinarna konferencja naukowa pn. *Bielsko-Biała: Historia-Kultura-Sztuka*, która wzbogaciła obchody jubileuszu 70-lecia połączenia Bielska i Białej.

NOMINACJE ZA SZCZEGÓLNE OSIĄGNIĘCIA KULTURALNE W 2021 ROKU

WŁODZIMIERZ POHL

Aktor Teatru Lalek Białulka od 1990 roku. Na scenie tego teatru stworzył wiele niezapomnianych kreacji, wyraźnie zaznaczając swoją sceniczną indywidualność i umiejętność odnalezienia się w różnorodnym repertuarze. W *Procesie* wg Franza Kafki, wyreżyserowanym przez Konrada Dworakowskiego, zmierzył się z powodzeniem ze skomplikowaną postacią głównego bohatera i jego wrażliwością, tworząc wielowymiarową kreację znakomicie wpisującą się w konwencję tego oniryczno-surrealistycznego spektaklu. Był nominowany do IKARA w 2010 roku, a w 2017 został odznaczony Brązowym Medalem Zasłużony Kulturze *Gloria Artis*.

MATEUSZ DUBIEL

Uczeń Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. Stanisława Moniuszki w Bielsku-Białej. Kształcił się pod kierunkiem Anny Skarbowskiej i prof. Mirosława Herbowskiego. Jest utalentowanym pianistą, laureatem wielu ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów. W 2021 roku zdobył I miejsce i cztery dodatkowe nagrody na 27. Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. Fryderyka Chopina dla Dzieci i Młodzieży w Szafarni, I nagrodę i Grand Prix oraz nagrodę Specjalną Dyrektora Artystycznego Filharmonii Rybnickiej na Ogólnopolskim Forum Młodych Instrumentalistów w Rybniku. Był laureatem XII Międzynarodowego Konkursu Młodych Pianistów Artur Rubinstein on Memorandum w Bydgoszczy oraz laureatem programu stypendialnego *Młoda Polska*. Ponadto zdobył I miejsce na międzynarodowym konkursie pianistycznym Obretello Piano Competition On-line Edition International w maju 2021 roku.

stycznym im. Fryderyka Chopina dla Dzieci i Młodzieży w Szafarni, I nagrodę i Grand Prix oraz nagrodę Specjalną Dyrektora Artystycznego Filharmonii Rybnickiej na Ogólnopolskim Forum Młodych Instrumentalistów w Rybniku. Był laureatem XII Międzynarodowego Konkursu Młodych Pianistów Artur Rubinstein on Memorandum w Bydgoszczy oraz laureatem programu stypendialnego *Młoda Polska*. Ponadto zdobył I miejsce na międzynarodowym konkursie pianistycznym Obretello Piano Competition On-line Edition International w maju 2021 roku.

Ikara 2021 za szczególne osiągnięcia kulturalne w 2021 roku

NOMINACJE ZA WYBITNĄ DZIAŁALNOŚĆ W DZIEDZINIE KULTURY I SZTUKI

TERESA SZTWEIERNIA

Znana bielska malarka, współorganizatorka wielu wystaw plastycznych, kuratorka Bielskich Jesieni, wykładowca bielskich i cieszyńskich uczelni. absolwentka krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych Wydziału Grafiki w Katowicach, członkini bielskiego koła Związku Polskich Artystów Plastyków, trzykrotna stypendystka Ministra Kultury i Sztuki. Jej malarstwo wpisuje się w nurt realizmu magicznego. Jest laureatką wielu nagród i wyróżnień, w tym Ogólnopolskiego Konkursu Malarstwa *Bielska Jesień*. Za obraz pt. *Obrona terytorialna kraju* otrzymała Główną Nagrodę 4. Bielskiego Festiwalu Sztuk Wizualnych w 2018 roku. We wrześniu ub.r. w ramach uroczystych obchodów jubileuszowych Dni Bielska-Białej zaprezentowała swój niezwykły dorobek w Galerii Bielskiej BWA na wystawie indywidualnej *Utajone*. Nominowana do IKARA w 2001 i 2012 r.

ZBIGNIEW MICHERDZIŃSKI

Wieloletni pracownik Regionalnego Ośrodka Kultury w Bielsku-Białej i kierownik Galerii Sztuki ROK-u, która od ponad 30 lat promuje polską sztukę i dziedzictwo kulturowe regionu. Był kuratorem większości jej wystaw. Zorganizował ich w tej galerii ponad 260, w tym – unikatową w skali kraju – ekspozycję sztuki ludowej. Jest współtwórcą Beskidzkiego Centrum Zabawkarstwa Ludowego, które posiada najbogatsze zbiory zabawek tradycyjnych pochodzących z krajowych i zagranicznych ośrodków zabawkarstwa. Stworzył Beskidzką Szkołę Folkloru, w której prowadzone są zajęcia edukacyjne z zakresu starych ludowych technik artystycznych. Jest niezrównanym propagatorem tradycji i dziedzictwa kulturowego. Nominowany do Ikara 2010 i 2019.

Ikara 2021 za wybitną działalność w dziedzinie kultury i sztuki

LUCYNA SYPNIEWSKA

Aktorka Teatru Lalek Białulka w Bielsku-Białej od 1984 roku. Na jego scenie stworzyła niezapomniane role w *Samotności*, *Martwych słowach*, *Antygonie*, *Balladynie* czy spektaklu *Król umiera*. Jest aktorką wszechstronną, obdarzoną wrażliwością i talentem scenicznym, który pozwala jej kreować wspaniałe role w bardzo różnorodnych konwencjach i stylach. Jest reżyserką spektakli, które cieszą się uznaniem widzów i krytyki teatralnej, takich jak *Koziołek Matołek*, *Pokusice*, *Tygrys Pietrek* i *Pchła Szachrajka*. Nominowana do Ikara w 2012 roku. Otrzymała Odznakę Honorową Zasłużony dla Kultury Polskiej oraz Brązowy Medal Zasłużony Kulturze *Gloria Artis*. Jest laureatką Złotej Maski w 1998 roku oraz w roku 2020, gdy uznanie zdobyła wykreowana przez nią z niezwykłym wyczuciem rola matki w spektaklu *Augustus*.

JACEK GRABOWSKI

Plastyk, absolwent wydziału Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, członek bielskiego koła Związku Polskich Artystów Plastyków, a w latach 1996-2002 jego wiceprezes. Zajmuje się fotografią, projektami graficznymi, rzeźbą, malarstwem i projektowaniem pomników. Zdobyl dwa Brązowe, Srebrny i Złoty Medal Ogólnopolskiego Konkursu Malarstwa *Bielska Jesień*. Jest autorem i współautorem wielu obiektów i instalacji wpisanych na stałe w pejzaż naszego miasta, w tym: muralu upamiętniającego bielskie tramwaje na placu Żwirki i Wigury, ceramicznej makiety rynku na starówce, Pomnika Sybiraków oraz pomnika poświęconego ofiarom niemieckich obozów koncentracyjnych na cmentarzu komunalnym, pomnika wołyńskiego na Cmentarzu Wojska Polskiego, instalacji artystycznej na rondzie Czesława Niemena oraz wielu płaskorzeźb i tablic pamiątkowych na terenie całego miasta.

ERNEST ZAWADA

Artysta plastyk, absolwent Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, profesor sztuki, dziekan Wydziału Humanistyczno-Społecznego Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. Zajmuje się malarstwem, grafiką i instalacją.

ciąg dalszy na str. 8

MIASTO

ERNEST ZAWADA

– dokończenie ze str. 4-5

Ernest Zawada jest autorem wielu wystaw indywidualnych i uczestnikiem wystaw zbiorowych w kraju, w wielu krajach Europy i w Ameryce. Jego prace prezentowane były na prestiżowych wystawach, w tym na wystawie *Aqua Arte* w Wenecji, XII Biennale malarstwa we Florencji, na którym zdobył w ubiegłym roku II nagrodę, na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Ulicy w Warszawie oraz Festiwalu *Karuzela Coolture* w Świnoujściu. Jest kuratorem wystaw Galerii Akademickiej ATH prezentującej prace mistrzów i promującą młode talenty. Dwukrotnie stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, nominowany do Ikara w 2006 roku.

JAN PICHETA

Animator kultury, dziennikarz, felietonista, poeta i recenzent. Był redaktorem naczelnym *Informatora Kulturalnego Województwa Bielskiego*, sekretarzem redakcji *Gazety Prowincjonalnej*, kierownikiem oddziału *Gazety Krakowskiej* i *Czasu Krakowskiego*, dziennikarzem *Trybuny Śląskiej*, redaktorem naczelnym *Kalendarza Beskidzkiego* (nadal), reporterem i felietonistą Radia Bielsko. Jest członkiem Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich i sekretarzem oddziału Stowarzyszenia Pisarzy Polskich w Katowicach. Był jednym z inicjatorów Wojewódzkiego Przeglądu Dziecięcej i Młodzieżowej Twórczości Literackiej *Lipa* i jego wieloletnim jurorem. *Lipa* jest jednym z najstarszych w Polsce konkursów literackich. Jego zwieńczeniem są antologie prac uczestników ukazujące się pod redakcją Jana Pichety. Redaktor ponad 50 książek, autor kilku tomików poetyckich i niezapomnianych felietonów.

MAREK BERNACKI

Nauczyciel akademicki, profesor Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. Jest literaturoznawcą specjalizującym się we współczesnej literaturze. Autor licznych publikacji naukowych poświęconych kulturze literackiej. Jako dziekan Wydziału Humanistyczno-Społecznego tej uczelni w latach 2012-2020 inicjował wiele działań zmierzających do upowszechniania wiedzy z zakresu kultury, filozofii i literatury, a także propagujących wiedzę o mieście i regionie. Stworzył m.in. Akademickie Forum Humanistyczne, które było organizatorem wielu interdyscyplinarnych wykładów i prelekcji, a także konferencji naukowych pn. *Bielsko-Biała: Historia – Kultura – Sztuka*. Jej

Laureat Ikara za osiągnięcie roku Mateusz Dubiel z prezydentem Jarosławem Klimaszewskim

Za wybitną dotychczasową działalność Ikara otrzymał Zbigniew Micherdziński; obok Lucyna Sypniewska

Andrzej Orzechowski – Ikar Specjalny

plonem była niezwykle monografia pt. *Czytanie miasta. Bielsko-Biała jako kulturowy palimpsest*.

JAROSŁAW HESS

Filozof, animator kultury, założyciel i prezes Stowarzyszenia Uwaga Kultura, a także pomysłodawca i współtwórca Ośrodka Kreatywności Obywatelskiej, moderator spotkań dyskusyjnych Bielskiej Kawiarni Filozoficznej, spotkań Klubu Książki przy Bibliotece Pedagogicznej w Bielsku-Białej oraz cyklu filozoficznych oprowadzań po wystawach prezentowanych w Galerii Bielskiej BWA. Nauczyciel filozofii, redaktor wydawnictwa Pascal. W ramach działalności Stowarzyszenia Uwaga Kultura był koordynatorem Festiwalu Sztuki Czeskiej, Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Performance Interakcje-Wyzwolenie, Śląsk Literacki, konkursu literackiego *Młoda Krew* oraz Spotkań Literackich *Czytam więc myślę*.

IKAR SPECJALNY 2021

ANDRZEJ ORZECZOWSKI

Scenarzysta i reżyser, laureat filmowych nagród i wyróżnień, członek zarządu Sekcji Filmu Animowanego i Sekcji Filmów dla Dzieci i Młodzieży Stowarzyszenia Filmowców Polskich od 1984 roku związany ze Studium Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej, którego był dyrektorem w latach 2010-2020. Jest współautorem scenariuszy filmu pełnometrażowego *Bolek i Lolek na Dzikim Zachodzie* oraz autorem i współautorem scenariuszy do animowanych seriali telewizyjnych *Między nami bocianami* czy *Podróże kapitana Klipera*. Zrealizował także filmy: *Żółty odcień czerwieni*, *Geniusz Eugeniusz*, *Odłot* i *Folk story*. Ze Zdzisławem Kudlą stworzył w Studiu Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej pełnometrażowy film animowany *Gwiazda Kopernika*, o dzieciństwie i młodości słynnego astronoma, który zyskał uznanie i zdobył wiele nagród. Zapobiegł prywatyzacji studia i jego zniknięciu z mapy kraju, walcząc o jego powrót pod opiekę Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Promował ideę stworzenia w Bielsku-Białej Interaktywnego Centrum Bajt i Animacji, nadzorował powstanie projektu i pozyskał fundusze na jego realizację. Został odznaczony Brązowym Medalem *Gloria Artis* w 2017 roku. □

Materiał przygotowany przez Wydział Promocji i Kultury UMBB

WIELKIE BRAWA DLA STRAŻNIKA KSIĘGI

Specjalnym dyplomem honorowym nagrodzono osobę, którą publiczność imprez kulturalnych świetnie kojarzy. To człowiek, który – jak stwierdził Przemysław Smyczek – opanował zdolność bilokacji, a nawet trlokacji, ponieważ mimo obfitości wydarzeń w jednym czasie, potrafi na każdym z nich się pojawić, by uzyskać wpisy do swojej kroniki od artystów, bohaterów i uczestników spotkań. Andrzej Ziomek,

bo o nim mowa, podobno nie lubi, gdy nazywa się go kronikarzem, woli określenie Strażnik Księgi. Wręczenie dyplomu i obrazu *Ikar nad Ratuszem* Andrzejowi Ziomekowi publiczność nagrodziła owacjami na stojąco. Ten dziękował wzruszony i wyraził nadzieję, że liczące 175 tomów dzieło swego życia będzie mógł przekazać miastu, żeby było pamiątką i źródłem informacji dla pokoleń. Powiedział również, że nagroda, którą otrzymał, należy się wszystkim autorom wpisów do jego książki, bo oni są jej autorami już od 50 lat. Tym razem Andrzej Ziomek sam musiał się wpisać do swojej książki.

Na pierwszym planie Kamila Klimont

TO CZYSTA RADOŚĆ!

Kiedy tańczę, chce mi się żyć – te słowa powtarzają uczestnicy zajęć Szkoły Tańca dla Seniorów działającej od dwóch lat w Bielskim Centrum Kultury im. Marii Koterbskiej. Szkoła to oferta dla osób 60+.

Stworzenie Szkoły Tańca dla Seniorów w BCK to z jednej strony kontynuacja idei prowadzenia szkoły tańca, która przed laty działała w BCK-owskim Domu Tańca w dawnym Metalowcu przy ul. Komorowickiej, a z drugiej – efekt modernizacji z udziałem funduszy europejskich dwóch budynków Bielskiego Centrum Kultury pod wspólnym adresem ul. Juliusza Słowackiego 27. Jeden mieści przede wszystkim salę koncertową, a drugi przeznaczony jest dla kilku działających w BCK zespołów artystycznych – muzycznych, wokalnych i tanecznych.

W dysponującym odpowiednią przestrzenią dla edukacji artystycznej, a przede wszystkim gruntownie przebudowanym obiekcie po dawnym domu kultury, popularnie zwanym Kubiszówką, znalazła swoje miejsce właśnie Szkoła Tańca dla Seniorów. Zajęcia w niej prowadzi Kamila Klimont, instruktorka tańców latynoamerykańskich.

– Zajęcia są propozycją dla seniorów, czyli wszystkich osób powyżej 60. roku życia, które miałyby ochotę przyjść, poruszać się, potańczyć. Można je potraktować także jako gimnastykę ogólną, rehabilitację całego ciała. Zajęcia są prowadzone w bezpieczny sposób, bez nadwyżęzania partii mięśniowych, więc będziecie tutaj zupełnie bezpieczni – przekonuje Ka-

mila Klimont i zaprasza do dołączenia do kolejnych grup.

Na zajęcia może przyjść każdy, kto przekroczył magiczną linię sześćdziesiątki. Uczestniczą w nich osoby, które z tańcem związane są przez całe życie, ale i takie, które dopiero teraz mają czas i chcą go wypełnić tańcem lub takie, które dopiero teraz się na to odważyły. Wystarczy tylko podjąć decyzję i wnieść opłatę za zajęcia.

– Można przyjść poruszać się do dobrej muzyki i poprawić sobie dzięki temu nastrój, wyzwolić endorfiny, pozytywnie nastroić się do życia. Korzystać można z jednych, dwóch zajęć, ale mamy także osoby przychodzące 3, 4 razy w tygodniu – mówi K. Klimont.

Wśród uczestników zajęć szkoły przeważają panie, ale panowie też się na nich pojawiają. Posiadanie pary nie jest konieczne, bo nie wszystkie zajęcia odbywają się w parach, jak tańce towarzyskie. Jest przecież sporo tańców, które można tańczyć solo, np. tańce latynoamerykańskie – salsa, bachata, cha-cha, rumba – do różnych popularnych utworów. Osobna grupa ćwiczy także tańce użytkowe – podczas tych zajęć tańczy się wszystko, co przyda się na przyjęciach, np. rock and roll czy modne utwory grane w rozgłośniach radiowych.

ciąg dalszy na str. 8

TO CZYSTA RADOŚĆ
– dokończenie ze str. 7

Uśmiech, dobra energia

Na filmie nagrany przez BCK uczestnicy zajęć tanecznych wypowiadają się o nich z wielką atencją. Przewijające się w tych wypowiedziach motywy to: radość, uśmiech, dobra energia.

– Uwielbiam tańczyć, kiedy robię coś w domu, to też tańczę – mówi pani Jadzia. – Zajęcia mamy różne, różne tańce. I to mi się podoba. Od dziecka tańczyłam. Tańczyła moja córka, syn, a teraz moje wnuki tańczą w Zespole Pieśni i Tańca Bielsko; chyba mają to po babci. Namówiłam już parę osób na nasze zajęcia. Wiedzą, że jak ja tu jestem, to jest dobrze – dodaje.

– Taniec to jest po prostu życie dla mnie. Tańczę od młodości – zwierza się pan Zdzisław. – Dobrze, że ten taniec tu jest. Człowiek czuje się młody, rusza się, ma w ogóle ochotę do życia i smak do jedzenia.

– Szukałam dla siebie jakiejś aktywności w czasie wolnym, pandemicznym. I znalazłam na stronie internetowej. Przyszłam, jestem i bardzo się z tego cieszę – mówi Danusia. – Taniec to radość, piękno, jak ktoś lubi takie wrażenia. Prowadzimy tu, szczególnie w szatni, rozmowy o życiu. Mamy dużo radości, wszystkie osoby, które wychodzą po zajęciach, są uchachane, zadowolone, więc to jest ten bonus – podkreśla.

– Zaprzyjaźniamy się, można porozmawiać nie tylko o pandemii, ale o życiu. Cieszymy się z każdego zajęć – zapewnia Jadwiga. – Dla mnie to jest rehabilitacja. Zajęcia tutaj dają mi energię, poprawiają samopoczucie. Mój lekarz się cieszy, bo mówi, że wszystkie grupy mięśniowe pracują podczas tańca. Jako koleżanka po fachu pani Kamili powiem, że jest bardzo dobrym instruktorem, pracuje metodycznie. A ja przestałam myśleć, tylko tańczyć. I to jest ogromna radość, staram się tu być kilka razy w tygodniu. Życzę wszystkim seniorom, którzy tu przyjdą, żeby cieszyli się tak bardzo, jak my, którzy już biorą udział w zajęciach – dodaje.

Zajęcia dla wszystkich

Cały czas można zapisywać się na zajęcia, bo pojawiają się nowe grupy. Zajęcia są do południowe – poranne dla lubiących wcześniej wstawać i nieco późniejsze dla tych, co wolą dłuższy poranny rozruch. Nie wszyscy korzystają z zajęć z tą samą częstotliwością, bywa tak, że odchodzą, bo mają inne zobowiązania, zajmują się wnukami, wyjeżdżają do sanatoriów. Ale potem wracają.

Na zajęcia przychodzą osoby w pewnym wieku, więc zdarza się, że są po kontuzjach, mają liczne schorzenia. Nie ma górnej granicy wieku.

– Zawsze rozmawiam z uczestnikami zajęć o ich samopoczuciu, stanie zdrowia, schorzeniach. Muszę wiedzieć, czy cierpią np. na cukrzycę. Wszystkie dolegliwości wychodzą w ruchu, to po prostu widać. Dlatego dla bezpieczeństwa moich seniorów muszę wiele o nich wiedzieć – mówi Kamila Klimont.

Kamila Klimont jest bielszczanką, tańczy od lat. Zaczynała w legendarnym Klubie Tańca Towarzyskiego U Zosi, gdzie instruktorem był Jerzy Cembala. Swoje umiejętności doskonaliła na licznych kursach i turniejach tanecznych. W pewnym momencie kontuzja wykluczyła ją z tańca turniejowego, dlatego zajęła się edukacją taneczną, która – jak podkreśla instruktorka – daje jej wiele satysfakcji. wag

Zapisy do Szkoły Tańca dla Seniorów przyjmowane są w Bielskim Centrum Kultury – Domu Tańca przy ul. Juliusza Słowackiego 27 w godz. 9.00-15.00 lub telefonicznie 504067896, szczegóły na FB

NOWA UL. 1 MAJA

Jak pogodzić potrzeby komunikacyjne i parkingowe z potrzebą stworzenia miejsca dla wypoczynku i spotkań ludzi? Na zlecenie Miejskiego Zarządu Dróg w Bielsku-Białej opracowano trzy warianty koncepcyjne tzw. woonerfu, który zgodnie z miejskimi planami ma powstać w ciągu ul. 1 Maja. Przedstawiono je podczas spotkania roboczego w MZD.

Woonerf, czyli miejski podwórzec

Spotkanie w siedzibie MZD poświęcono omówieniu opracowanych przez projektantów, w tym architektów krajobrazu, koncepcji przyszłego wyglądu ulicy, która ma stać się pierwszym woonerfem w Bielsku-Białej.

Czym jest woonerf? Miejską przestrzenią publiczną, łączącą funkcje deptaku, ulicy, parkingu, a także, co dla wielu najważniejsze, miejsca spotkań mieszkańców miasta oraz turystów. Wszystko to w otoczeniu przyjaznej zieleni, z podporządkowaniem ruchu osobom pieszym i rowerzystom.

Koncepcja woonerfu, zwanego też miejskim podwórcem, zapewniając wygodę i bezpieczeństwo osobom niepełnosprawnym, rezygnuje z tradycyjnego podziału przestrzeni między jezdnię i chodniki. Najczęściej budowany na jednym poziomie woonerf jest pozbawiony wyniesionych krawężników i chodników.

Takie też rozwiązanie przyjęli projektanci prezentujący wizję przyszłej ul. 1 Maja. Zaproponowali przy tym trzy koncepcje różniące się od siebie np. długością woonerfu, sposobem zagospodarowania zieleni, liczbą miejsc parkingowych oraz rozmieszczeniem dodatkowych elementów małej architektury i atrakcji. Wszystkie trzy zakładają natomiast utrzymanie dotychczasowego sposobu organizacji ruchu z podziałem na istniejący odcinek jednokierunkowy od skrzyżowania z ul. 3 Maja do wlotu w ul. Hugona Kołłątaja i dalej dwukierunkowy aż do ul. PCK.

Trzy warianty

Pierwszy zaprezentowany wariant idzie najdalej. Zakłada on największe zmiany. Woonerf wzdłuż ul. 1 Maja jest zgodnie z nim najdłuższy, bo rozciąga się pomiędzy skrzyżowaniami ulic Zamkowej i Powstańców Śląskich. Na etapie koncepcji, zakłada nasadzenia niskiej zieleni na powierzchni aż 900 m², posadzenie 58 drzew, wycinkę 9 i zachowanie 64 istniejących. W tej koncepcji woonerf kończyłby się na skrzyżowaniu z ul. Powstańców Śląskich, dalej zaś przechodziłby w formę zwykłej ulicy z wyniesionymi chodnikami i obowiązywaniem zasad typowych dla ruchu drogowego, gdzie pieszy ma pierwszeństwo przede wszystkim na oznaczonym przejściu. Wizualnie ta część ulicy, poprzez formę zastosowanej zieleni oraz małą architekturę, dalej nawiązywałaby do poprzedzającego ją woonerfu.

Architekci zaproponowali włączenie do woonerfu dodatkowych atrakcji. Sugerują, aby w przyszły deptak wkomponować szyny odwzorowujące przebieg dawnego torowiska tramwajowego. W rejonie dotychczasowego skweru, na wysokości Małej Sceny Teatru Polskiego, zaproponowali ustawienie repliki wagonu tramwajowego, mogącego spełniać dodatkowo funkcję punktu informacji turystycznej lub np. kawiarni. Zakładają też, że w okolicy Miejskiego Domu Kultury – Domu Kultury Włókniarzy mogłaby stać jedna z kolejnych bajkowych postaci wchodzących w skład miejskiego szlaku postaci z bajek Studia Filmów Rysunkowych.

Drugi – pośredni wariant byłby krótszy. Ograniczałaby go skrzyżowanie ulic Zamkowej i Sukienniczej. Proponowana po-

– TRZY WARIANTY MIEJSKIEGO WOONERFU

wierzchnia zieleni niskiej na etapie koncepcji to 785 m². Wstępnie sugerowana liczba drzew do usunięcia i zachowania jest podobna, jak w wariantcie pierwszym. Różnica w stosunku do pierwszej koncepcji polega na skróceniu woonerfu przy wydłużeniu odcinka łączącego z wylotem do ul. PCK.

Ostatni, trzeci wariant, to utworzenie na całym odcinku pomiędzy ulicami Zamkową i PCK ulicy z wydodrębnioną jezdnią i chodnikami. W tym wypadku projektowana zieleni niska zajęłaby najmniej, bo 130 m² powierzchni.

Zieleni i nie tylko

Idea woonerfu opiera się na potrzebie tworzenia przyjaznych ekologicznie stref w zurbanizowanych obszarach. Podstawą jest więc zapewnienie w ich przestrzeni możliwie dużej ilości zieleni. Najlepiej takiej, która dobrze czuje się w miejskim otoczeniu, a jednocześnie pozytywnie wpływa na przebywających w jej otoczeniu mieszkańców i turystów. Na obszarze miejskiego podwórca proponuje się więc posadzić klony i platany, a wśród nich gatunki krzewów hortensji, cisów, róże i różnego rodzaju byliny oraz trawy ozdobne. Część wymienionych roślin już zasila okoliczną florę. Nowe w harmonijny sposób będą więc nawiązywać do otoczenia.

A DZIEŃKA?

Wszystkie zinventaryzowane drzewa na ul. 1 Maja rosną w skrajnie trudnych warunkach, są uszkodzone i posiadają wady budowy. Ich utrudniony prawidłowy rozwój wynika także m.in. z powodu wysokiego podcinania koron, sąsiedztwa z ciągami komunikacyjnymi oraz z infrastrukturą techniczną w obrębie korzeni. Po badaniach ich systemu korzeniowego okazało się, że wiele egzystuje jedynie dzięki nie szczelności lokalnej kanalizacji. Taka sytuacja prowadzi do dalszych uszkodzeń, a kolejne działania naprawcze do obumierania drzew. W pierwszym etapie prac wyznaczono do wycinki tylko te drzewa, które wymagają niezwłocznej interwencji. Warto zaznaczyć, że wzdłuż ulicy rośnie wiele okazów cennych pod względem krajobrazowym, przyrodniczym czy kulturowym. Projektując przebudowę ulicy, architekci krajobrazu zwrócili szczególną uwagę na poprawę warunków dla istniejących drzew oraz założyli umieszczenie nowych nasadzeń w specjalnych systemach. Wybór indywidualnych rozwiązań oraz ostateczna liczba drzew wymagających usunięcia będzie możliwa po otrzymaniu wytycznych od gestorów infrastruktury technicznej w obrębie ulicy.

Podobnie zresztą jak materiały budowlane, z których proponuje się budować nawierzchnię ulicy. Projektanci chcieliby uniknąć betonu, stosując w zamian szlachetniejsze i używane w tym miejscu od wieków porfir, granit i klinkier. Do historii nawiązywać mają także elementy lokalnej małej architektury. Oprawy i słupy oświetleniowe mogłyby być replikami dawnych lamp gazowych tam występujących. W obszarze woonerfu pojawi się także mała architektura z elementami z termodrewna wymagająca minimalnej pielęgnacji, być może także poidła dla zwierząt.

Parkowanie

Opracowując wszystkie warianty projektanci poddali analizie zastaną w rejonie ul. 1 Maja sytuację komunikacyjną. Szczególnie wrażliwym jej aspektem jest liczba istniejących tu miejsc parkingowych. W ciągu ulicy znajduje się miejska Strefa Płatnego Parkowania z 77 miejscami postojowymi. Dodatkowo ponad 500 miejsc parkingowych znajduje się w podwórzach przyległych kamienic i na prywatnych parkingach. Te pozostaną bez zmian. Nikt nie zakłada także zmniejszenia liczby publicznych miejsc postojowych. Chcąc jednak zamienić przestrzeń na bardziej przyjazną pieszym, część z tych miejsc musi zostać zredukowana. Na szczęście opracowywane analizy zakładają możliwość przekształcenia części przyległych ulic w jednokierunkowe. Uzyskana w ten sposób dodatkowa wolna powierzchnia mogłaby posłużyć do stworzenia zupełnie nowych, może nawet liczniejszych niż dotychczas miejsc parkingowych.

Co dalej?

Podczas spotkania w MZD pojawiły się dodatkowe pytania, na które projektanci będą musieli jeszcze odpowiedzieć. Chodzi m.in. o konieczność zminimalizowania skutków przebudowy ulicy, żeby nie zaburzyć jej funkcji komunikacyjnej czy postojowej. Warto zastanowić się także, czy połączyć budowę woonerfu z reorganizacją ruchu na części przyległych ulic, tak by uzyskać dodatkowe miejsca parkingowe.

Uczestnicy spotkania w siedzibie MZD, włącznie z zastępcą prezydenta miasta Przemysławem Kamińskim, na tym etapie przygotowali skłaniając się do wyboru wariantu pierwszego i budowy woonerfu na odcinku pomiędzy ulicami Zamkową i Powstańców Śląskich.

oprac. Jack

HARCÓWKA ŚWIECI DAWNYM BLASKIEM

Dawna świetność harcówki w Mikuszowicach Śląskich przy ul. Startowej przywrócona. Obiekt przeszedł generalny remont i – podobnie jak przed laty – będzie służył młodym ludziom, czyli klubowi sportowemu Rekord Bielsko-Biała.

Choć harcówka została wyremontowana za środki prywatne, prezes Rekordu Janusz Szymura zaprasza, by traktować ją jako obiekt użyteczności publicznej

Pod koniec stycznia odbyła się prezentacja wyremontowanej harcówki i spotkanie poświęcone jej historii, a ta sięga czasów przed II wojną światową.

Budynek robi wrażenie. Przeszedł remont zarówno na zewnątrz, jak i w środku. Wymieniono stolarkę okienną i drzwiową, wzmocniono strop, wybudowano nowy komin. Wnętrza są piękne, jasne i nowoczesne. Na parterze harcówki znajduje się niewielka sala konferencyjna i pomieszczenia księgowości klubu. Na piętrze otwarta przestrzeń z aneksem kuchennym zachęca do rożgospodarowania się.

– Legendy głoszą, że pod budynkiem było tajemne przejście, szukaliśmy go, ale niestety nie znaleźliśmy – mówił o remoncie z humorem prezes klubu sportowego Rekord Bielsko-Biała Janusz Szymura. – Myśląc historycznie – młodzież kiedyś tu królowała i w tej chwili również obiekt należy do młodzieży – cała harcówka jest przeznaczona właśnie dla młodych ludzi, więc pod tym względem tradycja trzyma się dobrze – tłumaczył prezes.

Cały teren, przy którym znajduje się harcówka, służy Beskidzkiemu Towarzystwu Sportowemu Rekord. Na co dzień w obiektach przy ul. Startowej szkoli się około 20 drużyn sportowych – 400 sportowców. Rekord Bielsko-Biała to klub z sukcesami – aktualny mistrz Polski w futsalu, wychował pięciu aktualnych reprezentantów Polski w tej dyscyplinie.

Harcówkę – niszczącym budynek przy ul. Startowej – klub kupił w 2017 roku.

– Z czasem wykonaliśmy tu remont za sumę kosztu zakupu tej nieruchomości. Inwe-

stycje warte były ponad 600 tysięcy złotych – tyle było potrzeba, aby budynek miał jakąś funkcjonalność i służył społeczności. Mam nadzieję, że z czasem obiekt będzie też przystankiem na drodze turystycznej po Cygańskim Lesie. I pomimo tego, że harcówka została wyremontowana za środki prywatne, proszę ją traktować jako obiekt użyteczności publicznej, jako obiekt otwarty. Zawsze można tu wejść – zapraszał prezes J. Szymura.

Rys historyczny dotyczący harcówki podczas uroczystości otwarcia po remoncie przedstawił Jakub Krajewski z Muzeum Historycznego w Bielsku-Białej.

To, że Dom Harcerza został wybudowany w Mikuszowicach, nie było przypadkiem.

– Po I wojnie światowej szukano sposobu, jak na tym terenie wprowadzić polski pierwiastek. I tę funkcję zaczęło pełnić harcerstwo. W 1925 roku w Mikuszowicach powstała pierwsza drużyna harcerska im. Tadeusza Kościuszki. Później kolejna – czwarta drużyna harcerska im. Zawiszy Czarnego – tłumaczył Jakub Krajewski.

W latach 30. harcerstwo na tych terenach miało się już dobrze. Jeden z urzędników miejscowego magistratu, Franciszek Drozd, został założycielem Koła Przyjaciół Harcerstwa i z jego inicjatywy zorganizowano zbiórkę środków na budowę Domu Harcerza w Mikuszowicach.

Otwarcie budynku odbyło się 18 września 1938 roku. Przypominając tę uroczystość, Jakub Krajewski odczytał fragment ówczesnego artykułu prasowego na ten temat. Publikacja nosiła tytuł *Kuźnia hartu harcerskiego*.

Jakub Krajewski i Janusz Szymura

MIASTO

W Mikuszowicach odbyła się w ubiegłą niedzielę piękna uroczystość poświęcenia stacji harcerskiej. Na uroczystości przybył pan wojewoda dr Grażyński, jako przewodniczący ZHP, pan starosta magister Boheński, pan burmistrz doktor Przybyła, ksiądz proboszcz Kasperlik, pan nadkomisarz Krzystek i wiele innych osoby oraz szereg różnych organizacji, niektóre nawet ze sztandarami.

Poświęcenia dokonał ksiądz profesor Sturczyk, który następnie wygłosił piękne przemówienie okolicznościowe.

Następnie pan komisarz Drozd jako przewodniczący Koła Przyjaciół Harcerzy zobowiązał działalność miejscowego harcerstwa, jego dążenia i szczytne cele. Mówca objaśnił zebranym, że stacja stanęła kosztem 14 i pół tysiąca złotych, że parcela pod nią kosztowała 800 złotych, budowa za to 12.900, urządzenie wewnętrzne 800 złotych. Koło Przyjaciół Harcerzy zebrało na ten cel w ciągu czterech lat 10.000 zł, a na resztę spłaty długu spodziewa się zdobyć wkrótce potrzebne środki.

Jako ostatni przemawiał pan wojewoda dr Grażyński, którego mowę cechowało wielkie umiłowanie młodzieży harcerskiej.

Po zwiedzeniu stacji odbyła się przed panem wojewodą defilada. Odbyła się też msza święta.

– Czyli pan, panie prezesie, trochę przepłacił – żartował J. Krajewski, zwracając się do prezesa Klubu Sportowego Rekord Janusza Szymury.

– Nie miałem tego materiału – odpowiedział z uśmiechem prezes.

Jaki miał być Dom Harcerza w 1938 roku? Nowoczesny i odpowiadający duchowi czasu, duchowi modernizmu.

– Nie wiadomo, kto zaprojektował ten budynek, bo większość projektów, które znajdowały się w urzędzie gminy w Mikuszowicach w latach 60. gdzieś usunęło, nie wiemy gdzie. Obiekt jest dość proporcjonalny, wysmakowany, więc można przypuszczać, że był to dobry architekt – objaśniał J. Krajewski.

Od początku Dom Harcerza służył szkolnictwu, edukacji i nauce. Odbywały się w nim różnego rodzaju kursy przysposobienia dla kucharzy i gospodyń domowych. Na parterze były dwie sale szkolne, natomiast na piętrze mieszkał gospodarz przybytku. Obok, w pięknym ogrodzie, harcerze rozstawiali namioty i obozowali.

Nie wiadomo, co się działo w budynku w czasie wojny. Po rozwiązaniu Związku Harcerstwa Polskiego i powstaniu Związku Młodzieży Polskiej jego działalność też była prowadzona w harcówce w Mikuszowicach. W 1957 roku ZHP zostało reaktywowane i budynek wrócił do harcerzy. Stał się własnością Komendy Chorągwi Katowickiej Związku Harcerstwa Polskiego, a następnie Chorągwi Bielskiej ZHP i działały w nim kolejno drużyny harcerskie, schronisko harcerskie hufca Beskidzkiego ZHP oraz klub krótkofalowców.

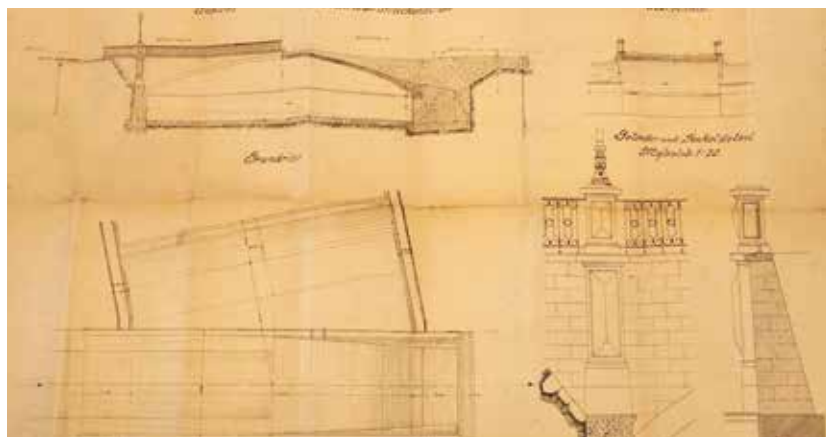
W 1975 roku budynek został przekazany do użytku Biura Podróży Hard Tour i służył harcerzom do października 1996 roku, kiedy nieruchomość została sprzedana państwu Lipcekim. 21 czerwca 2017 roku obiekt nabyli Bożena i Janusz Szymurowie. 27 stycznia 2022 roku został oficjalnie otwarty po remoncie.

– Bardzo dziękuję państwu, że nabyliście ten budynek i zachowaliście go w takiej formie. Bardzo się cieszę z tej prelekcji, to jest fajna lekcja historii. Mam nadzieję, że harcówka zostanie wpisana w szlak zabytków Bielska-Białej czy oprowadzania po Mikuszowicach, bo to jest bardzo ważny element dla Mikuszowic – mówił obecny na uroczystości komendant hufca beskidzkiego Sławomir Gajda.

W grudniu ubiegłego roku na ogrodzeniu obiektu zawisła tablica upamiętniająca powstanie Domu Harcerza. Niewykluczone, że na swoje miejsce wróci też dawny krzyż harcerski i tablica upamiętniająca mieszkańców Mikuszowic poległych w czasie wojny. Oba elementy były w latach 60. zamontowane na tym budynku.

Emilia Klejmont

[illegible]

JAK POWSTAWAŁ MOST MONIERS

W lutym br. MZD ogłosił przetarg na opracowanie projektu rozbudowy ul. Mostowej wraz z budową mostu na rzece Białej. Firma opracowująca projekt musi przygotować dokumentację obejmującą rozbiórkę mostu Włókniarzy i budowę nowego, jednoprzęsłowego mostu, z uwzględnieniem rozbudowy ul. Mostowej i korekty wlotu ul. Nadbrzeżnej. Potrzebna będzie również regulacja koryta rzeki Białej oraz budowa tymczasowej kładki dla pieszych.

MIASTO

1894 r. o przygotowanie wstępnego kosztorysu i planu zwrócono się do Gustava Adolfa Wayssa, który był inżynierem mostownictwa lądowego, pionierem żelbetu i betonu zbrojonego. Od 1885 r. miał on prawa do patentu Moniera (Joseph Monier, francuski wynalazca, jako pierwszy zastosował siatkę stalową do wzmacniania betonu – Wikipedia), z którego korzystała jego firma GA Wayss & Cie.

Budowanie z obywatelskim wsparciem

Budowa mostu o rozpiętości 26 m nad rzeką Białą oraz przylegającego do niego systemu jazów z betonu postępowała szybko, gdyż mieszkańcy Bielska i Białej – właściciele gruntów przy rzece – wykazali się postawą obywatelską i szybko przekazali swoje grunty pod inwestycję.

W drugiej połowie lipca 1894 r. rozpoczęto drążenie przyczółków mostowych. Podłoże okazało się gliniaste z obu stron i w kontakcie z wodą zamieniało się w tłuste błoto. Wobec tego postanowiono fundamenty osadzić głębiej. 30 lipca zakończono wykop prawego przyczółka i zabezpieczono wykop fundamentowy ścianką szczelną. Przyczółki wykonano z kamienia łamanego z zaprawą cementową. Odwadnianie było prowadzone ręcznie za pomocą trzech zwykłych pomp budowlanych.

W dzienniku budowy czytamy:

Podczas zamurowywania lewego przyczółka zaczęto bić pale pancernia sklepienia mostu, w sumie pobito 42 pali. Pod koniec sierpnia przyczółek lewy był gotowy, a do 6 września rusztowanie i szalunek. Produkcja siatki Monier na szalunku zakończyła się 9 września i wszystko zostało przygotowane tak, aby aplikacja betonu Monier mogła rozpocząć się następnego dnia. Stało się to 10 dnia o godzinie 7:00 i trwało do 23:00 tego samego dnia. Teren budowy oświetlano przy dużej ilości światła, dzięki czemu sklepienie ukończono w 16 godzin. W tym celu przerobiono 130 m³ betonu, który został wyprodukowany przez dwie miazarki, a łącznie zatrudniono 80 pracowników. Jedną z maszyn mieszających znajdowała się na lewym brzegu i napędzana była lokomotywą, drugą na prawym brzegu kierowała jedna z fabryki właściciela farbiarni Herr Wilha. Schlesinger opracował w tym celu rozszerzoną transmisję.

Sklepienie mostowe zalano i pozostawiono do 20 września do utwardzenia. Okładanie kamieniem i fugowanie ukończono 5 października, a następnie przez 4 dni na moście kładziono asfalt. Szalunek sklepienia został rozebrany 17 października. W tym samym czasie zamontowano balustradę i poręcz mostu. Była to bardzo ciekawa metaloplastyka. Na środku mostu umieszczono coś w rodzaju tarczy herbowej, na której widniały dwa klucze i gwiazdy, a pośrodku pastorał. Nie udało się do tej pory znaleźć przekonującego wytłumaczenia dla umieszczenia na tarczy takich właśnie symboli.

W połowie grudnia gotowe były podjazdy i most został otwarty dla niewielkiego ruchu.

Natura nie rozpieszczała budowniczych

Warto podkreślić, że w trakcie budowy cały czas pracowała pompa odśrodkowa Szöllige, która odprowadzała wodę. Szczególnie trudne chwile budowlawcy

i okoliczni mieszkańcy przeżyli w październiku. 11 października spadł silny deszcz. Woda w Białce (w rzece Białej – JK) podniosła się tak w tym dniu, że wieczorem o 6 rano młynówka nie mogła już tego przejąć. Należało otworzyć tamy na starym jazie i w ciągu kwadransa woda spłynęła nowym jazem na wykopane dno. Pogotowie przeciwpowodziowe i obserwacje trwały przez całą noc. Stopa jazu nie była zagrożona. Wymycia spowodowane powodzią dna ok. 2 m poniżej jazu były wypełnione workami z piaskiem.

Deszczowa pogoda utrzymywała się z przerwami przez kilka dni. Koryto nie mogło zostać opróżnione. W międzyczasie trwały prace przy budowie nasypu za korpusem i dwoma bokami jazu. Kiedy wydawało się, że dobrną spokojnie do finału, 31 października nastąpiła powtórka – kolejna fala opadów trwała do 3 listopada. Dlatego brzegi rzeki zabezpieczono dopiero 9 listopada.

Nowoczesny most

Roboty ziemne, zbrojeniowe i szalunki oraz prace murarskie wykonywali pod nadzorem firmy GA Wayss & Cie budowlawcy z przedsiębiorstwa Karola Korna.

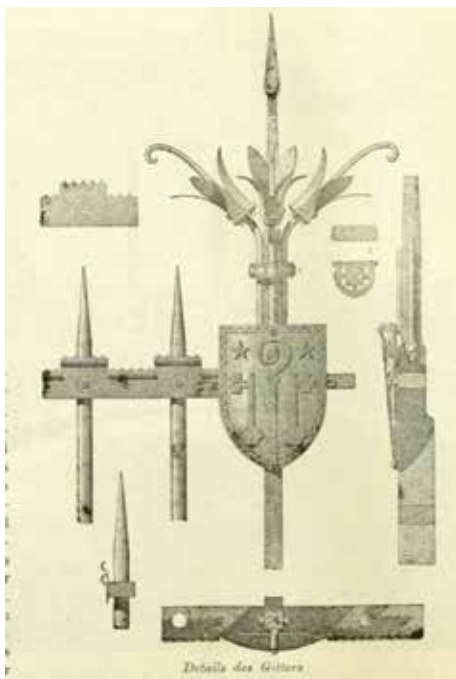
Mimo trudnych warunków pogodowych i dodatkowych prac związanych z zabezpieczaniem brzegów i wykonaniem głębszych niż zakładano wykopów prace zakończyły się w założonym terminie jednego roku.

8 czerwca 1895 roku przeprowadzono próbę obciążenia nowego mostu. Od tego momentu można już było przystąpić do budowy rządowego mostu na ulicy Głównej.

Ostateczny rachunek za budowę wystawiony w styczniu 1896 r. opiewał na sumę 26.143 koron. Prace nad zabezpieczeniem okolicznych brzegów prowadzono jeszcze w 1897 r.

Tak przebiegała budowa mostu zwanego w dokumentacji mostem Moniers. Znamy jego szczegóły wygląd i detale wykończeniowe. Ze względu na dzisiejsze normy prawne jego odtworzenie w skali 1:1 nie jest możliwe, ale mamy nadzieję, że przypomnienie jego konstrukcji pozwoli projektantom w swoich wizjach nawiązać do pierwowzoru.

Jacek Kachel

MAJÓWKA

30 kwietnia – 1 maja

Wojownicy Światów – jubileusz 20-lecia Akademii Fantastyki i Japońskich Sztuk Walki & Powrotu Bractwa Środiemia

30 kwietnia

godz. 12.00, Ratusz-Park Słowackiego – Marsz rekonstruktorów

godz. 19.30 – wprowadzenie na płytę Rynku

i prezentacja grup rekonstrukcyjnych,
godz. 20.00 – Koncert muzyki filmowej w wykonaniu Bielskiej Orkiestry Kameralnej w oparciu o inscenizacyjnej grup rekonstrukcyjnych

1 maja

godz. 12.00-17.00, Park Słowackiego – Rodzinny piknik z wojami: animacje, konkursy, turniej rycerski

ŚWIĘTO KONSTYTUCJI 3 MAJA

3 maja

plac Ratuszowy

godz. 10.00 – hymn państwowy, wciągnięcie na maszt flagi państwowej, przemówienia, defilada kompanii honorowej 18 Białonu Powietrznosantowego z Bielska-Białej, złożenie kwiatów pod pomnikiem Konfederatów Barskich
godz. 10.30 – przemarsz kompanii honorowej 18BP, policji, straży pożarnej, przedstawicieli władz miejskich, Młodzieżowej Rady Miasta, Bielskiej Orkiestry Dętej – formacji wojskowej, pocztów sztandarowych organizacji kombatanckich, harcerzy ZHP i ZHR, stowarzyszeń i szkół katedra św. Mikołaja, godz. 11.00 – msza w intencji ojczyzny

Bielskie Centrum Kultury im. Marii Koterbskiej

godz. 17.30 – otwarcie wystawy okazjonalnej oraz prezentacja pierwodruku Konstytucji Trzeciego Maja, wykład Wojciecha Kochlewskiego z Warszawy;
godz. 18.00 – *Wolność kocham i rozumiem*, koncert z okazji uchwalenia Konstytucji 3 maja, wyk. Agnieszka Dyk (Brathanki), Andrzej Krzywy (De Mono), Gabriel Fleszar, zespół MONK

Kiedys dwie zadłużone placówki, teraz najnowocześniejszy szpital onkologiczny na Podbeskidziu. Mowa o Beskidzkim Centrum Onkologii – Szpitalu Miejskim im. Jana Pawła II w Bielsku-Białej. W marcu tego roku minęło 10 lat od połączenia Beskidzkiego Centrum Onkologii im. Jana Pawła II i Szpitala Ogólnego im. Edmunda Wojtyły.

10 LAT TEMU POWSTAŁO BCO-SM

Porozumienie w tej sprawie 15 listopada 2011 roku podpisali ówczesny prezydent Bielska-Białej Jacek Krywult i starosta bielski Andrzej Plonka. Podmiotem założycielskim dla nowego zakładu opieki zdrowotnej zostało miasto. Oficjalna rejestracja w Krajowym Rejestrze Sądowym szpitala powstałego z połączonych placówek odbyła się w marcu 2012 roku i tę datę można uznać za moment powstania BCO-SM.

Połączenie szpitali było wydarzeniem historycznym, pionierskim w kraju, które poprzedziły dwa lata negocjacji i mnóstwo pracy. Później ogromna praca została włożona w scalenie dwóch dużych placówek w jeden organizm. Wszystko po to, by poprawić warunki i jakość leczenia mieszkańców Bielska-Białej i regionu.

Później okazało się, że był to dopiero początek prac, bo to właśnie 10 lat istnienia BCO-SM przyniosło ogrom imponujących zmian i inwestycji, których doczekały się trzy składające się na szpital placówki – przy ul. Wyzwolenia 18, przy ul. Stanisława Wyspiańskiego 21 oraz Zakład Pielęgnacyjno-Opiekuńczy i Oddział Medycyny Paliatywnej działające przy ul. Emilii Plater 17.

O zmianach świadczą chociażby liczby. Po połączeniu 1 marca 2012 roku szpital zatrudniał 830 osób oraz około 40 osób na kontraktach. W tej chwili w BCO-SM pracuje 970 osób oraz około 60 osób na kontraktach. Od 2012 roku do dzisiaj przychód netto szpitala podwoił się. Placówka leczy nie tylko mieszkańców Bielska-Białej, 70 procent pacjentów to osoby spoza terenu miasta.

Obecnie BCO-SM jest niekwestionowanym liderem w leczeniu chorób przewodu pokarmowego. W szpitalu odbywa się też dużo operacji związanych z rakiem gruczołu piersiowego. Całkiem nową dziedziną medycyny jest praktykowana w BCO-SM chirurgia małoinwazyjna – endoskopowa. Tutaj również szpital jest wiodącym ośrodkiem wykonującym z powodzeniem zabiegi laparoskopowe i endoskopowe.

Dekada istnienia placówki to czas bardzo poważnych inwestycji – w sprzęt i modernizację, a także budowy nowych budynków. Jedną z większych modernizacji był zakończony w 2020 roku remont pawilonu nr 4 przy ul. Stanisława Wyspiańskiego 21. Budynek, kiedyś się rozsypujący, obecnie jest siedzibą Katedry i Kliniki Onkologii – Oddziału Diennej Chemioterapii

z 25 stanowiskami, poradni onkologicznej z rejestracją i poczekalnią oraz nowoczesnego laboratorium analitycznego przeniesionego tu ze starych budynków. Zabytkowy obiekt przebudowano i rozbudowano, zmodernizowano i zaopatrzone w dźwig szpitalny kosztem ponad 9,2 mln zł.

W piwnicy znajduje się Pracownia Densytometrii, w której szpital realizuje *Program profilaktyki złamań osteoporotycznych dla mieszkańców miasta Bielska-Białej na lata 2021-2025*.

Inną, wielomilionową inwestycją wykonywaną w 2020 roku w szpitalu był projekt pod nazwą *Śląska Cyfrowa Platforma Medyczna eCareMed*, realizowany ze środków Regionalnego Programu Województwa Śląskiego (85 procent dofinansowania) oraz budżetu miasta Bielska-Białej za przeszło 20 mln zł. Inwestycja polegała na nowocześnieściu systemów IT i objęła zakup oprogramowania umożliwiającego nie tylko prowadzenie bardzo efektywnych metod radioterapii w leczeniu raka, ale również telekonsultację planów i programów naświetleń z Narodowym Instytutem Onkologii w Gliwicach i innymi szpitalami onkologicznymi w naszym województwie.

Trzy siedziby
BCO-SM
– przy ul.
Stanisława
Wyspiańskiego,
przy ul. Emilii
Plater i przy ul.
Wyzwolenia (stary
i nowy budynek

MIASTO

Ogromne inwestycje miały miejsce w ostatnim czasie także przy ul. Wyzwolenia. Na początku 2021 roku dobiegła końca modernizacja Zakładu Radioterapii. Kilkuetny etap przebudowy i doposażania zakładu zakończyło uruchomienie w specjalnie do tego wybudowanym bunkrze wysokoenergetycznego akceleratora liniowego firmy Varian Medical Systems za ponad 10 mln zł do bardzo precyzyjnych procedur radioterapii. Zakup urządzenia dofinansowało Ministerstwo Zdrowia w ramach programu *Narodowa Strategia Onkologiczna – Doposażanie zakładów radioterapii*.

W sumie jednostka posiada cztery akceleratora oraz dwa nowoczesne symulatory tomografii komputerowej, dzięki którym można planować bardzo precyzyjne leczenie.

Zakład Radioterapii w BCO-SM jest jedyną tego typu placówką w regionie, która korzysta z oddzielnych tomografów komputerowych przeznaczonych do planowania radioterapii. Inne szpitale używają urządzeń zintegrowanych – planują leczenie za pomocą tomografu w stole terapeutycznym. Okazuje się jednak, że metoda planowania zewnętrznego – oddzielnego tomografu – jest dużo lepsza jakościowo. Poza akceleratorami na wyposażeniu zakładu są też bardzo nowoczesne oprogramowania do optymalizacji i automatyzacji planowania leczenia, niezbędne dla tak nowoczesnego sprzętu.

Do ścisłej czołówki najlepszych i najlepiej wyposażonych tego typu pracowni w Polsce pretenduje również Pracownia Brachyterapii BCO-SM. Wszystko za sprawą m.in. bardzo nowoczesnego sprzętu – aparatu HDR do krótkich, kilkunastominutowych serii napromieniowywania komórek nowotworowych źródłem o bardzo wysokiej aktywności promieniotwórczej. Dzięki urządzeniu szpital poszerzy swoją ofertę o brachyterapię przewodu pokarmowego, którą wykonuje tylko kilka pracowni w Polsce. Do zakupu urządzenia BCO-SM nie dołożył ani złotówki, bowiem pieniądze na urządzenie – 2,5 mln zł – po konkursie przekazało szpitalowi Ministerstwo Zdrowia.

Zakup aparatu HDR był ostatnim elementem na drodze do kompleksowego wyposażenia oddanej do użytku w listopadzie 2020 roku w BCO-SM pracowni. Pomieszczenia pod brachyterapię zostały przebudowane, unowocześnione i doposażone. Wyposażenie pracowni pozwala na realizację precyzyjnych i nowoczesnych technik miejscowego leczenia nowotworów przy użyciu promieniowania jonizującego.

BCO-SM stawia też nacisk na coraz to lepszą diagnostykę przewlekłych chorób serca. W szpi-

tału przy ul. Stanisława Wyspiańskiego, w utworzonym w 2018 roku Zakładzie Diagnostyki Obrazowej, za sprawą nowoczesnego tomografu komputerowego można wykonać badanie kardiologiczne TK. To badanie, które pozwala na ocenę stanu całego serca – jego budowy i funkcji, daje także możliwość oceny stanu naczyń wieńcowych odpowiedzialnych za większość zawałów serca.

Modernizacja zakładu to jedno, ale rok 2021 stał przede wszystkim pod znakiem otwarcia nowego pawilonu BCO-SM. 24 września obiekt oficjalnie rozpoczął działalność, dwa tygodnie później na przeniesiony tam Oddział Chirurgii trafili pierwsi pacjenci.

W ciągu dwóch lat przy ul. Wyzwolenia powstał bardzo nowoczesny, pięciokondygnacyjny pawilon – miejsce kompleksowej diagnostyki i leczenia pacjentów onkologicznych. Przedsięwzięcie udało się zrealizować dzięki pieniądzą z Unii Europejskiej. Koszt budowy i wyposażenia to około 150 mln zł, 80 mln zł stanowiło dofinansowanie zewnętrzne.

Nowy budynek stał się sercem szpitala. Zlokalizowano tu zakład medycyny nuklearnej, pracownię rezonansu magnetycznego, zakład diagnostyki obrazowej z pracownią RTG, dwiema pracowniami tomografii komputerowej, pracownią mammografii, pracownią biopsji stereotaktycznej oraz pracowniami USG ze sprzętem wartym wiele milionów złotych. Znajduje się tu również izba przyjęć. Piętro pierwsze i drugie zajmują oddziały łóżkowe z salami dwu – i trzyosobowymi oraz izolatami i łazienkami – w sumie są tu 72 łóżka. Na trzecim piętrze umieszczony został blok operacyjny z czterema salami operacyjnymi i salą wybudzeń.

Nowy pawilon szpitala został wyposażony w najwyższej jakości sprzęt i aparaturę medyczną. W szpitalu pojawiły się: hybrydowy system SPECT/CT, rentgenowski tomograf komputerowy, rezonans magnetyczny o natężeniu pola magnetycznego minimum 3 T, nowoczesny mammograf cyfrowy z tomosyntezą i przystawką do biopsji stereotaktycznej, cyfrowy aparat rentgenowski z telekomando oraz dodatkowym stanowiskiem do zdjęć płucnych. Część z urządzeń to maszyny firmy Siemens Healthineers, która wybrała BCO-SM na swój ośrodek referencyjny w dziedzinie diagnostyki obrazowej.

Beskidzkie Centrum Onkologii jest także ośrodkiem wyróżnionym przez firmę Barco, dystrybutora zaawansowanej technologii wyświetlaczy diagnostycznych. Szpitalny zakład radiologii posiada sześć ekranów tej firmy do ogólnych zastosowań radiologicznych oraz dwa zestawy do mammografii. Dzięki monitorom

Barco radiolodzy w BCO-SM mogą dokonywać najdokładniejszych interpretacji, a nawet pomóc w identyfikacji zmian, których nie sposób wykryć za pomocą konwencjonalnych monitorów.

Aby tak wyposażony szpital był w pełni wykorzystany, potrzebne były odpowiednie kadry. I te w placówce są. Potwierdzeniem tego jest m.in. fakt, że w 2021 roku placówka dołączyła do utworzonej przez Ministerstwo Zdrowia sieci wyspecjalizowanych ośrodków referencyjnych Breast Cancer Unit, służących chorym z rakiem piersi, i Colorectal Cancer Unit – dla chorych z rakiem jelita grubego. Leczenie w ramach systemu zapewnia kompleksową diagnostykę oraz indywidualny proces leczenia. Ośrodki skupiają w jednym miejscu doświadczonych specjalistów z zakresu chirurgii onkologicznej, onkologii klinicznej, radioterapii, patomorfologii, radiologii oraz posiadają zaplecze rehabilitacyjne i oferują profesjonalne wsparcie psychoonkologa.

Kolejnym olbrzymim sukcesem szpitala było utworzenie w placówce od 1 marca 2021 roku Katedr i Oddziałów Klinicznych Wydziału Nauk Medycznych im. prof. Zbigniewa Religi w Zabrzu Wyższej Szkoły Technicznej w Katowicach. Od kwietnia ubiegłego roku około 60 studentów zdobywa w BCO-SM praktyczne i teoretyczne szlify w zawodzie lekarza na jak najwyższym poziomie szkolenia. W szpitalu powstała Katedra i Klinika Chirurgii Onkologicznej i Ogólnej oraz Katedra i Klinika Onkologii. Dyrekcja szpitala liczy też, że wyszkolone kadry lekarzy powrócą do Beskidzkiego Centrum Onkologii do pracy.

BCO-SM nie zamyka się w swoich murach. Jeśli tylko jest taka potrzeba, organizuje badania przesiewowe czy szczepienia. Placówka w czasach pandemii skutecznie walczyła z koronawirusem. Od kwietnia 2021 roku BCO-SM nieprzerwanie zapewnia opiekę lekarską i pielęgniarską w masowym punkcie szczepień w hali pod Dębowncem i w Gemini Park.

Szpitalowi udało się do tej pory bardzo dużo zrobić, ale pracy jest jeszcze równie wiele. Modernizacja czeka stary pawilon szpitala przy ul. Wyzwolenia 18. Zamiast jest taki, aby pawilon stary i nowy nie różniły się od siebie funkcjonalnością i nowoczesnością. Są też plany na rozbudowę poradni onkologicznej, bo już teraz jej powierzchnia jest niewystarczająca. W niedalekiej przyszłości pełną parą ruszy praca w Zakładzie Medycyny Nuklearnej w nowym pawilonie BCO-SM.

Na pewno nie byłoby obecnego BCO-SM z jego nowoczesnym sprzętem, wyremontowanymi i nowo powstałymi budynkami, a przede wszystkim wykwalifikowaną kadrą bez połączenia obu placówek 10 lat temu i ogromnego wsparcia, przede wszystkim finansowego, organu założycielskiego szpitala, czyli miasta Bielska-Białej. Obecny poziom rozwoju placówki pokazuje, że decyzja ówczesnych rządzących miastem i powiatem była strzałem w dziesiątkę. Dziś cyfry i rzeczywistość, którą widzimy gołym okiem, mówią same za siebie.

Bardzo ważnym elementem rozwoju BCO-SM są pracownicy placówki, którzy każdego dnia wykazują ogromne zaangażowanie w życie szpitala i pomoc pacjentom. Dyrekcja placówki dziękuje za ich pracę i wysiłki.

Emilia Klejmont

Rozmowa z przechodzącym na emeryturę dyrektorem Książnicy Beskidzkiej w Bielsku-Białej BOGDANEM KOCURKIEM.

Czy 1 kwietnia – dzień żartów – to dobra data na rozpoczęcie pracy w nowej instytucji?

W pierwszym dniu swojej pracy w Książnicy Beskidzkiej oznajmiłem swoim nowym współpracownikom, że moje pojawienie się to nie żart, tylko rzeczywistość. 1999 rok to był trudny okres dla tej instytucji. Z instytucji państwowej stała się samorządową. Równocześnie przestała pełnić funkcje Biblioteki Wojewódzkiej. Cały blok opieki merytorycznej nad wszystkimi bibliotekami w byłym już województwie bielskim uległ likwidacji. Trzeba było tak naprawdę stworzyć nowy model organizacji naszej struktury. To się wiązało z wieloma zmianami, również tymi personalnymi, wymuszonymi zamykaniem niektórych filii bibliotecznych. Zaproponowałem, aby Książnica Beskidzka była takim regionalnym centrum edukacji i informacji, a nie tylko tradycyjną wypożyczalnią książek.

Podkreśla pan, że biblioteka to nie tylko książki. Co to właściwie znaczy?

Książka zawsze była i pozostawała w centrum naszej uwagi. Niemniej jednak przez te wszystkie lata odchodziliśmy od dawnej formy wypożyczania książek oprawionych w szary papier, czytanych w czytelni – na rzecz innych nowoczesnych form przekazu. Spotkania, wernisaże, promocje książek czy wystawy – z eksperymentalnej działalności wchodziły powoli w naszą normalną pracę.

Nowości wprowadzane przez nas były początkowo przyjmowane z dużą rezerwą. Z czasem okazało się, że nasze fanaberie zaczęli naśladować inni, a dzisiaj to jest praktycznie normą w działaniu bibliotek w kraju. Równocześnie bardzo dbaliśmy, aby było to miejsce nie tylko przyjazne czytelnikom, ale także ponad wszystkimi podziałami, tak aby każdy znalazł w naszej ofercie coś dla siebie. Chcieliśmy być obecni we wszystkich ważnych wydarzeniach istotnych dla

NA NUDE CZASU NIE BĘDZIE...

miasta i regionu, ale też odnosić się do ważnych spraw krajowych czy europejskich.

W ostatnich latach w KB nadal wszystko w dużej mierze toczy się wokół książki, ale już w nowej formie, dlatego obecnie udostępniamy różnorodne materiały biblioteczne. Nasze działania kulturowe czy animacyjne mają uatrakcyjnić tradycyjne czytelnictwo.

Kiedy mówi pan o edukacji regionalnej, trudno nie zauważyć działań związanych z ukazywaniem korzeni czy też tradycji tego regionu. Dlaczego była ona tak mocno akcentowana?

To złożone zagadnienie, jednak bardzo ciekawe. W spadku po województwie bielskim dysponowaliśmy dużą bazą materiałów związanych z naszym regionem. Te zbiory idealnie wpisywały się w przyjęty przez nas nowy sposób działania. W tym samym czasie rozpoczęły się z jednej strony szersze badania historyczne dotyczące miasta i okolicy, które nałożyły się, a może spowodowały większe zainteresowanie mieszkańców swoimi korzeniami. Z czasem wręcz poszukiwanie źródeł, swoich przodków stało się mod-

ne. Po czasie, gdy wiele obszarów z historii naszego miasta było zapomnianych lub pomijanych, przyszedł okres pełnej ich prezentacji. Widzieliśmy lukę, którą postanowiliśmy wykorzystać wspólnie z wieloma stowarzyszeniami historycznymi działającymi na terenie Bielska-Białej. Stworzyliśmy Centrum Wiedzy o Regionie, a wykłady historyczne stały się naszym znakiem rozpoznawalnym.

Na czym panu jako dyrektorowi najbardziej zależało? Który ze swoich pomysłów na książnicę uważa pan za najbardziej udany?

Takich działań jest sporo i trudno mi wybrać jedno. Bardzo ważne były dla mnie działania na rzecz osób niepełnosprawnych. Pojawił się pomysł stworzenia filii integracyjnej, która stała się taką wiodącą w tym zakresie placówką. Jednak te działania, w zależności od możliwości poszczególnych filii, prowadziliśmy wszędzie. Wyszliśmy z szeroką ofertą dla osób niewidomych, niepełnosprawnych czy też dzieci dotkniętych autyzmem. Nasze działania nie ograniczały się tylko do naszych placówek, ale wychodziliśmy do szpitali czy domów pomocy społecznej.

NIE TYLKO KSIĄŻKI

W 2021 roku w Książnicy Beskidzkiej odbyło się 1.171 spotkań o charakterze kulturalno-edukacyjnym, uczestniczyło w nich 59.996 osób. Najczęściej wypożyczaną książką dla dorosłych było *Pięte przykazanie* Hanny Greń, dla dzieci *Szkoła latania* Janusza Chisty. Użytkownicy biblioteki najczęściej oglądali serial *Król*, a słuchali audiobooka *Dzieci z Bullerbyn* Astrid Lindgren oraz *Niech stanie się światłość* Kena Folletta. Najchętniej grali w grę *Dixit*. Ulubiony album muzyczny to *Mogło być nic* zespołu Kwiat Jabłoni.

Liczba zarejestrowanych czytelników w ubiegłym roku wynosiła 29.496, liczba odwiedzin wypożyczalni i czytelni – 282.551, liczba udostępnień materiałów bibliotecznych – 702.965, liczba udzielonych informacji – 219.145, liczba wypożyczonych e-booków – 38.866.

MIASTO

Ostatnie dwa lata dla Książnicy Beskidzkiej i dla pana to praca w warunkach pandemii. Jak bardzo trudny był dla książnicy ten czas?

Był to bardzo trudny okres dla nas. Trochę tak, jakby czas się zatrzymał. Najbardziej przygnębiający był moment, gdy w naszej głównej siedzibie – gmachu tętniącym życiem i pełnym ludzi od rana do wieczora – i w filiach zapanowała nagle cisza i pustka. To wtedy boleśnie odczuiliśmy podstawową prawdę, że sens naszego działania nieodłącznie związany jest z czytelnikami i osobami, które uczestniczą w przygotowanych przez nas wydarzeniach. Podejmowaliśmy różne próby działań edukacyjnych, jeszcze bardziej weszliśmy w wirtualny świat internetu. Rozbudowaliśmy nasze działania związane z książką elektroniczną i platformą Legimi. Uruchomiliśmy akcję dla osób starszych Książka do domu. Jednak pomimo wielu wysiłków efekty naszej pracy nie były zadowalające. Mieliśmy nowe pozycje książkowe, o które pytali czytelnicy, ale nie mogliśmy ich ot tak wypożyczyć, gdyż na początku kwarantanna nałożona na książki musiała trwać 14 dni.

Bogdan Kocurek emeryt od teraz to już fakt. Jakie plany, co pan będzie robić na emeryturze?

Tak na dobrą sprawę jeszcze nad tym wszystkim się nie zastanawiałem. Niepewna sytuacja na świecie związana z pandemią i tym, co dzieje się na arenie międzynarodowej, sprawiła, że wstrzymałem się z planowaniem czeokolwiek. Tak się dobrze składa, że mieszkam w dzielnicy peryferyjnej. Mam dom otoczony ogrodem. Do tej pory – ze względu na dużo moich dotychczasowych zajęć – to trochę kradłem tego czasu dla ogrodu. Mam nadzieję, że teraz więcej czasu mu poświęcę. Lubię podróżować, więc gdy tylko będzie można, na pewno znowu udam się w świat, aby zobaczyć coś nowego. Mam też zaległości w czytaniu, nieprzeczytane książki, które otrzymałem w ostatnim czasie, więc i one pewnie doczekają się mojego zainteresowania. Lubię też coś od czasu do czasu ugotować. Na pewno nie będę się nudził, tym bardziej, że nadal będę korzystał z oferty kulturalnej miasta. Teraz już z pozycji widza. Na nudę czasu nie będzie...

Rozmawiał:
Jacek Kachel

WITKACY REKLAMOWAŁ SZCZOTKI Z BIAŁEJ!

O tym, że Stanisław Ignacy Witkiewicz wielkim literatem był, wiemy wszyscy. Jednak mało osób wie o jego związkach z naszym miastem, a dokładniej – z Białą. Jego kontakty i upodobania zaskakują.

Witkacy, który urodził się 137 lat temu, dokładnie 24 lutego 1885 roku, często bywał w Białej Krakowskiej. Do legend miejskich przeszła jego przyjaźń z białą poetką Kazimiłą Alberti. Prowadziła ona wraz z mężem Stanisławem, ówczesnym starostą powiatu bialskiego, salonik literacki. W ich mieszkaniu w kamienicy u zbiegu ul. Stanisława Staszica i placu Wojska Polskiego odbywały się spotkania bohemy artystycznej. Stanisław Alberti recenzował na przykład dramat Witkiewicza pt. *W małym dworku*, a Witkacy malował portret Kazimiery Alberti.

O ile spotkania literackie są niejako oczywiste, to niewiele osób ma świadomość, że Witkacy miał słabość do Kazimiery Alberti. Jednak

Bracia Sennewaldt bardzo dbali o swoich klientów. W odezwie reklamowej sprzed lat czytamy: *Do łaskawej wiadomości! Sądzymy, iż wolno nam wskazać na tę okoliczność, że nasze szczotki i pędzle wyrabiamy z najprzedniejszych surowców i produkcję tę opieramy na zasadzie: „Towar bez zarzutu – staranne wykonanie – najniższe ceny” oraz iż jest naszym głównym staraniem zadowolić naszych Szan. Odbiorców pod każdym względem.*

jeszcze ciekawsze jest, że miał słabość również do białskich szczotek.

Artysta, będąc w mieście, odwiedzał często nie tylko swoich przyjaciół, ale także fabrykę szczotek i pędzli, która znajdowała się tuż za rogiem mieszkania Albertich. Witkacy osobiście kupował w niej potrzebne wyroby, a gdy nie miał takiej możliwości, wysyłał do fabryki list z zamówieniem. Pisarz przykładał ogromną wagę do higieny osobistej, co w latach 30. XX wieku nie było taką oczywistością. Zalecał społeczeństwu regularne kąpiele i codzienne rytuały pielęgnacyjne z wykorzystaniem mydła oraz szczotek właśnie!!!

Szczotki braci Sennewaldt trafiły jako jeden z nielicznych naszych produktów wprost do literatury. W zbiorze esejów Stanisława Ignacego Witkiewicza, pt. *Narkotyki – Niemyte dusze*, autor pisze nie tylko o stosowaniu używek (krytycznie), ale zabiera głos również w sprawach higieny i zdrowia, udziela nawet w tej materii porad.

Najlepsze są (...) szczotki firmy Braci Sennewaldt (Bielsko, Biała Śląsk), które przez tę firmę polecane są do bielizny. Wszyscy, którym ofiarowałem szczotki te (a rozdałem już przeszło dwa tuziny dla propagandy), błogosławią mnie i tę firmę. (...) Znałem panie skarżące się na chroniczną chropawość skóry. Po użyciu szczotek stały się gładkie jak alabastry – pisał Witkacy.

Artysta był produktami braci Sennewaldt zafascynowany. W liście do żony z 27 lutego 1932 roku napisał: *Nie uwierzysz, jak Ci powiem, że ten sklep, w którym kupiłem cudną szczotkę Sennewaldtów (do mycia ciała specjalnie), był sklepem (...) Wanderera, (...). Toż to cud. Zamówiłem taką szczotkę dla Ciebie!*

Ot, taka ciekawostka przy okazji wspomnienia tego wielkiego literata i malarza w rocznicę jego urodzin. A co do daty jego śmierci, to 18 września 1939 roku popełnił samobójstwo na wieść o ataku Związku Radzieckiego na Polskę. W 137. rocznicę jego urodzin Rosja zaatakowała Ukrainę.

Jacek Kachel

UWIERZ W MIKOŁAJA

Scenarzystka Ilona Łepkowska

Reżyserka Anna Wieczur

W styczniu w Bielsku-Białej powstawały zdjęcia do filmu *Uwierz w Mikołaja*. Ekipa filmowa gościła w mieście ponad tydzień. Zdjęcia kręcone były na Rynku i dochodzących do niego uliczkach oraz na dworcu kolejowym Bielsko-Biała Główna. Wcześniej miejscem akcji była Milówka i Goczałkowice Zdrój, potem Warszawa. Na ekrany kin świąteczna opowieść trafi późną jesienią.

TAKI FILM MUSI BYĆ KRĘCONY

Uwierz w Mikołaja to ciepła, wielowątkowa opowieść o tym, że w magicznym czasie Świąt Bożego Narodzenia każdemu, niezależnie od tego, ile ma lat, może przytrafić się coś najpiękniejszego w życiu. W filmie zobaczymy wielu znanych i cenionych aktorów m.in. Teresę Lipowską, Dorotę Stalińską, Dorotę Kolak, Martę Lipińską, Elżbietę Starostecką, Ewę Szulkulską, Krystynę Tkacz, Macieja Damięckiego, Bohdana Łazukę, Agnieszkę Więdłochę, Antoniego Pawlickiego, Mateusza Janickiego, Aleksandrę Grabowską, Grzegorza Daukszewicza, Patryka Pniewskiego oraz Cezarego Żaka.

Obraz reżyseruje – odpowiedzialna m.in. za czwartą część serii *Kogel Mogel* – Anna Wieczur. Producentem filmu jest MTL MAXFILM, a realizację finansowo wspiera Polski Instytut Sztuki Filmowej.

Ostatni dzień zdjęć w Bielsku-Białej, 24 stycznia, był okazją do spotkania w jednej z kawiarni przy Rynku z autorką scenariusza *Uwierz w Mikołaja* Iloną Łepkowską i autorką książki o tym samym tytule, na podstawie której film jest realizowany, Magdaleną Witkiewicz.

Obie artystki były pod wrażeniem miasta i ludzi tu mieszkających.

– Bielsko-Biała wywarło na mnie znakomite wrażenie. Zaczęło się już wtedy, kiedy wysiadłam na dworcu, było ciemno i późno, więc nie zobaczyłam pięknego sufitu w budynku PKP, o którym tyle słyszałam, ale chwilę później miałam przyjemność jechać z taksówkarzem, który okazał się być wspaniałym ambasadorem miasta i podczas naszej podróży do hotelu opowiedział nam wiele fajnych rzeczy. To był dobry początek, wstęp do tego, żebym zobaczyła, że tu mieszkają naprawdę zakochani w tym mieście ludzie i to było coś wspaniałego. A później okazało się, że prezydent miasta to wprost ambasador Bielska-Białej z powołania – mówiła Magdalena Witkiewicz.

Pisarce wtórowała Ilona Łepkowska.

– Bielsko-Biała wypadło fantastycznie, bo nas pięknie przyjęło. Mamy wsparcie władz miasta, jest współpraca – od początku, kiedy tutaj przyjeżdżali członkowie ekipy na dokumentację, to ta współpraca i pomoc były. Wszystko było fantastycznie. Przede wszystkim bardzo się cieszymy i dziękujemy, że zała-

W ŁADNYCH MIEJSCACH

twiliście śnieg. Byliśmy przygotowani ze sztucznym, ale to jakiś taki bonus – ten naturalny śnieg. Także bardzo dziękujemy, za te konszachty z siłami wyższymi, na wyższych piętrach chmur, i to akurat w pierwszym dniu zdjęć koło Milówki – żartowała autorka scenariusza.

Ilona Łepkowska była w naszym mieście po raz kolejny. Wcześniej, jesienią ubiegłego roku, twórczyjni scenariuszy do wielu polskich produkcji serialowych i filmowych gościła w Bielsku-Białej na zaproszenie Książnicy Beskidzkiej, gdzie spotkała się z czytelnikami. I to wtedy zauważyła, że miasto mogłoby być uroczym tłem do świątecznej komedii romantycznej.

– Co prawda, nie tylko za moją sprawą, ekipa filmowa zawitała do Bielska-Białej, ale ja też swoje powiedziałam. Byłam tu w październiku, bodaj na spotkaniu w Książnicy Beskidzkiej, i wtedy przesłamałam się trochę po mieście. Jak wróciłam do Warszawy, to powiedziałam – jedźmy do Bielska na dokumentację, jedźcie scenografia i produkcja, bo wydaje mi się, że to będzie dobra lokacja. Braliśmy pod uwagę, jak myśleliśmy o realizacji filmu, inne miasta w pobliżu gór, ale ostatecznie wybór padł na Bielsko-Białą – mówiła I. Łepkowska.

Na pytanie o to, co podczas jesennego spaceru zrobiło na niej największe wrażenie – odpowiedziała, że bardzo lubi miasta i uważa, że najbardziej malownicze są te, w których są podjazdy, zjazdy i wszelkie nierówności terenu, czyli, że nie jest płasko.

– Jak ktoś mieszka na Mazowszu i tam się urodził, gdzie jest płasko jak na deskach, to wiadomo, że każde miasto z nierównym terenem będzie dla nas dużo bardziej malownicze – to po pierwsze. Po drugie uważam, że jest tu po prostu bardzo ładna starówka – piękny Rynek i jego okolice. Są to miejsca naprawdę urokliwe. A taki film, jak nasz, musi być kręcony w ładnych miejscach, musi mieć swój wdzięk, swój urok. To może być nowoczesne miasto i piękne apartamenty młodych, zdolnych i bogatych, ale mimo wszyst-

ko uważam, że miasto z historią jest lepszym tłem dla świątecznej opowieści – uzasadniała wybór Bielska-Białej I. Łepkowska.

I zdaje się, że filmowcom w Bielsku-Białej dopisało wszystko, a zwłaszcza coś tak nieprzewidywalnego, jak pogoda.

– Faktycznie w mojej książce jest to tak opisane, że miejsce, gdzie dzieje się akcja, jest kompletnie zasypane śniegiem i nikt nie może z niego wyjechać. A pani reżyser dziś mi zdradziła, że tu u was tak bardzo zasypano, że nawet firma, która była wynajęta do zrobienia sztucznego śniegu, nie była w stanie dojechać. Więc powiedziała im, że jest tyle śniegu, że nie trzeba – mówiła ze śmiechem Magdalena Witkiewicz.

Na Rynku ostatniego dnia kręcony był jarmark świąteczny i sceny – druga i trzecia scena filmu, podczas której poznamy jedną z głównych bohaterek.

Film trafi na ekrany kin późną jesienią, tak żeby przed Bożym Narodzeniem wprowadzić widzów w świąteczny nastrój.

Emilia Klejmont

Najmłodsi wolontariusze

Zespół Psio Crew grał w orkiestrowym autobusie

BIELSZCZANIE ZAWSZE Z WOŚP

30 stycznia trzy sztaby, 500 wolontariuszy i bardzo wielu ludzi dobrej woli uczestniczyło w 30. jubileuszowym graniu Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy w Bielsku-Białej. Były koncerty, aukcje, autobus z muzyką graną na żywo przez zespoły PsioCrew i The Threex, Światelko do nieba. Wolontariuszy z puszkami można było spotkać wszędzie – na ulicach, w sklepach, przed kościołami, a nawet na szlakach turystycznych. Wśród kwestujących w mieście był prezydent Bielska-Białej Jarosław Klimaszewski. Sercem wydarzeń związanych z finałem był Rynek i odbywające się tam koncerty. Na scenie pojawiły się Włóczykije, potem Gif Noise, Ultramuffina, N.O.T. (Not Ordinary Thing) oraz dyskoteka z grupą Sandecki Brothers.

Trzy grające w naszym mieście sztaby – sztab II Liceum Ogólnokształcącego w Bielsku-Białej, sztab Medical Point s.c. oraz sztab Grupa Ratownictwa Polski Czerwony Krzyż Bielsko-Biała – zebrały w trakcie finału 576 tysięcy złotych!

ek

Postaci z Gwiezdnych Wojen w autobusie MZK

Na rynku kwestował prezydent Jarosław Klimaszewski

Na sąsiedniej stronie zdjęcia z koncertów na Rynku

zdjęcia:

Jacek Kachel

Paweł Sowa

Lucjusz Cykowski

Były spotkania z psimi ratownikami

Nie zabrakło grochówki z kotła

Magazyn Samorządowy W BIELSKU-BIAŁEJ, wydawca: Gmina Bielsko-Biała, adres redakcji: 43-300 Bielsko-Biała, ul. Stojałowskiego 32
centrała UM tel. 334971497, adres internetowy: ms.bielsko-biala.pl, e-mail: magazyn@um.bielsko.pl
 redaguje zespół: Agata Wolna (redaktor naczelny), Maria Trzeciak (sekretarz redakcji), Emilia Klejmont, Jacek Kachel i Paweł Sowa,
 projekt graficzny: Jacek Grabowski, druk: od 10 stycznia do 31 grudnia 2022 – Drukarnia Times, nakład: 15 tys. egzemplarzy
 ISSN 1730-3796

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania tekstów. Tekstów niezamówionych redakcja nie zwraca.

Dziękujemy za udostępnienie zdjęć.

MIASTO

DROGOWCY I ARCHEOLODZY

W trakcie prac rozbiórkowych poprzedzających modernizację placu Wojska Polskiego zostały odkryte fundamenty budynku, który mógł być siedzibą pierwszego bielskiego ratusza. Spodziewano się podobnego odkrycia, dlatego też prace od początku były prowadzone pod nadzorem archeologicznym. Dawny ratusz wg mapy z początku XIX w. był drewniany, zbudowany na planie prostokąta, z fasadą zwróconą na południe. Dach dzielił z karczmą. Całości dopełniał budynek wagi miejskiej. Pod odkopaniu fundamentów tego budynku i budynków sąsiadujących badania archeologiczne przeprowadził archeolog Tomasz Wąsowski, a historycy miejscy Bogusław Choraży, Piotr Kenig i Grzegorz Madej jeszcze raz wzięli na warsztat znane źródła do dziejów miasta. Wynikający ze wstępnych badań wnioski, że odkryte fundamenty to pozostałości po karczmie, wymaga jeszcze weryfikacji. Obiekt i przylegający do niego teren zostaną poddane dodatkowym badaniom archeologicznym. Jack

INAUGURACJA ZADYMKI W CAVATINA HALL

Dźwiękami hymnu Bielskiej Zadyмки Jazzowej – Lotos Jazz Festiwal, czyli piosenką *Na holi*, czterech muzyków – trębacz Piotr Damasiewicz, skrzypek Krzysztof Maciejowski, basista Robert Szewczuga i saksofonista Marcin Żupański – rozstawionych w czterech częściach Cavatina Hall zainaugurowało 4 marca 24. edycję tego festiwalu. W pierwszym, prawdziwie zimowym koncercie tegorocznej Zadyмки wystąpili znakomici muzycy – amerykański pianista Brad Mehldau oraz orkiestra Filharmonii z Brna pod dyktando Clarka Rundella. Organizatorzy festiwalu – Stowarzyszenie Sztuka Teatr – postanowili i w tym roku utrzymać czerwcowy termin imprezy, jednak nawiązując do zadymkowej nazwy, pierwszy z festiwalowych koncertów przygotowali jeszcze w zimie. I to prawdziwej – publiczność koncertu wchodziła do wnętrza Cavatina Hall po śniegu, który tego wieczora stworzył na zewnątrz bajkową scenerię. Muzycy i publiczność koncertu zademonstrowali poparcie dla Ukrainy. wag

MAMY DANE Z GOOGLE'A NA TABLICACH ITS

Na wlotowych ulicach Bielska-Białej – Cieszyńskiej, Krakowskiej i Bystrzańskiej – zainstalowano trzy świetlne tablice o zmiennej treści, informujące m.in. o czasach dojazdu do wybranych miejsc w mieście. Pierwsze tego typu rozwiązanie w Polsce, opierające się na danych pozyskiwanych od firmy Google, wykorzystuje Miejski Zarząd Dróg. Nowe tablice świetlne to jeden z elementów miejskiego inteligentnego systemu transportowego ITS. Dzięki nim wjeżdżający do Bielska-Białej kierowcy otrzymują informacje o czasie dojazdu do centrum miasta oraz ważniejszych węzłach drogowych. Tablice informują także o lokalnych warunkach atmosferycznych, gdzie dane pobierane są z portalu pogodowego. Rozwiązanie jest pionierskie w skali kraju. Nikt wcześniej nie wpadł na pomysł wykorzystania informacji, które już posiada ktoś inny. W lutym br. MZD zawarł z Google'em umowę, uzyskując dostęp do środowiska programistycznego API. Pozyskane dane zostały podłączone do systemu sterowania tablicami, a efekt widać na tablicach. oprac. Jack

MIEJSKIE NAGRODY NA DZIEŃ TEATRU

Podczas miejskich obchodów Międzynarodowego Dnia Teatru 28 marca w Teatrze Polskim rozdane zostały miejskie nagrody teatralne za rok 2021. Ich laureatami zostali: reżyserka i animatorka Agnieszka Szulakowska-Bednarczyk, dwaj aktorzy – Piotr Tomaszewski z Teatru Lalek Białaluka i Grzegorz Margas z Teatru Polskiego – oraz dwaj mistrzowie rzemiosł teatralnych – operator światła i dźwięku w Białalu Krzysztof Byrski oraz montażysta sceny TP Robert Babiec. Laur Dembowskiego – nagrodę bielskiego oddziału Związku Artystów Scen Polskich – odebrał Włodzimierz Pohl za tytułową rolę w *Procesie* Kafki, zrealizowanym w Białalu przez Konrada Dworakowskiego.

Powagi obchodom święta dodawała świadomość wojny w Ukrainie. Gości zmierzających na uroczystość do Teatru Polskiego witali wielki napis ДЕТИ, nawiązujący do zombardowania przez wojska Putina teatru w Mariupolu. Wojny dotyczyło też orędzie Polskiego Ośrodka Międzynarodowego Instytutu Teatralnego ITI. mt

W MAJU FESTIWAL!

W tym roku – 75. roku istnienia teatru – po czteroletniej przerwie do Teatru Lalek Białaluka powróci Międzynarodowy Festiwal Sztuki Lalkarskiej. Rozpoczęcie 29. edycji wydarzenia zaplanowane jest na 21 maja. Obecnie trwają intensywne przygotowania.

– Festiwal zacznie się 21 maja, ale ile potrwa, nie wiemy. Ciągłe walczymy o finansowanie. To bardzo trudny rok, po dwóch covidowych latach, po przesunięciach środków z samorządów, kwestiach podatkowych i w związku z tym wszystkim, co się dzieje na Ukrainie, priorytety są inne. Cały czas walczymy o to, aby festiwal mógł być jak najlepszy, jak najciekawszy i jak najdłuższy. Na razie mogę powiedzieć, że na pewno potrwa cztery dni – zapewnił dyrektor Białaluki Jacek Popławski.

29. MFSL ma już swoje logo. Powstało w ramach konkursu na projekt identyfikacji wizualnej festiwalu, który wygrał Piotr Pająk. ek

6 NOMINACJI DO ZŁOTYCH MASEK

W 54. edycji nagród teatralnych województwa śląskiego Złota Maska Teatr Polski i Teatr Lalek Białaluka otrzymały po trzy nominacje. Za *Kruma* Hanocha Lewina w reżyserii Małgorzaty Warskiej w Teatrze Polskim nominację w kategorii Aktorstwo – rola kobieca otrzymała Marta Gzowska-Sawicka – za rolę Dupy, a nominację w kategorii Scenografia – autorka scenografii i reżyserii światła Agata Skwarczyńska.

Proces Franza Kafki w reżyserii i scenografii Konrada Dworakowskiego w Teatrze Lalek Białaluka przyniosł nominację w kategorii Aktorstwo – rola w teatrach lalkowych Włodzimierzowi Pohlowi – za rolę Józefa K. oraz Piotrowi Klimkowi – za muzykę do tego spektaklu – nominację do nagrody specjalnej.

Radosław Sadowski został nominowany w kategorii rola w teatrach lalkowych – za rolę w *Smokach* Maliny Prześlugi w reżyserii Anny Nowickiej w Białalu, a duet Tomasz Lorek i Rafał Sawicki – Boyd i Jed ze spektaklu *The Big Bang, czyli Wielki Wybuch* Boyda Grahama w reżyserii Tomasza Dutkiewicza w Teatrze Polskim – zyskał nominację w kategorii aktorstwo – rola wokarno-aktorska. r